

Sete

Tucson, Arizona USA
19 septembrie 1965

1 Bună seara, prieteni. Este un privilegiu să fim aici în seara aceasta. Aceasta este a doua oară aici, în această adunare Grantway, cu Fratele meu scump, Mack, și tot comitetul aceasta frumos de aici, și creștinii atașați din diferite biserici, Fratele Lee Vayle. Și eu doar am întâlnit un frate aici, care, un prieten bun de al Fratelui F.F. Bosworth care s-a dus să-l întâlnească pe Domnul. Am zis: „Mă simt ca Elisei care a turnat apă pe mâinile lui Ilie”, când au fost în străinătate și nu am știut că Fratele Bosworth s-a dus să-l întâlnească pe Domnul, la optzeci și patru de ani.

2 Acum aș vrea să salut mulțimea care este conectată la telefon în seara aceasta, prin țară, din California până la New York, și Texas și sus în diferite părți ale națiunii, din Maine la California. Astfel, noi avem un sistem de conectare a acestor telefoane, care a fost o mare binecuvântare. Și acum înțelegem, prin prietenul nostru bun, Fratele Peary Green, că ei au un dispozitiv mic ce se pune pe televizorul vostru, și nu va fi numai la telefonul vostru dar va fi televizat chiar în televizorul vostru, de asemenea. Și ei vorbesc despre aceea acum.

3 Și, Soră Mack, sunt bucuros să te văd arătând bine, stând aici la orgă, în seara aceasta. Și văd mulți dintre prietenii mei din Sierra Vista, și Fratele Borders... sau Fratele Roberson, mai degrabă, din Indiana; mulți. Aș vrea să spun gloatelor din tabernacol, în seara aceasta, se pare că jumătate din ei sunt aici jos, și din tabernacolul din Jeffersonville.

Și pentru prietenul meu de acolo sus, Fratele Kuhn, pe care l-ați sunat referitor la acel bolnav, cererea. Eu mă rog pentru el, Frate Kuhn. Doar ai credință. Nu te îngrijora. Acea va fi în ordine.

Și jos în Texas, Fratele Blair, dacă ascuți în seara aceasta, fratele meu, doar adu-ți aminte de aceasta; că Dumnezeu care te-a trecut prin aceea de prima dată, te poate trece a doua oară. Și noi credem că Dumnezeu îți va garanta aceasta. Și să nu ei minciuna diavolului referitor la ceva. Doar aminteșteți că Dumnezeu este Dumnezeu, și există... și El încă rămâne același ieri, astăzi și în veci. Și Îl iubim și-L credem, și ne rugăm pentru tine.

La toți prietenii noștri în California; la Fratele Mercier și la cei de aici din Arizona, multe alte locuri, Phoenix; și Fratele Williams, și toți care sunteți conectați aici în seara aceasta, peste tot în jur, noi suntem foarte mulțumitori; și jos în Georgia. Și noi suntem într-adevăr mulțumitori pentru fiecare din voi. Domnul să vă binecuvânteze.

4 Am un sentiment de bun venit aici în seara aceasta, în această biserică frumoasă, Adunarea lui Dumnezeu aici la Grantway, și cu Fratele Mack, prietenul meu bun. Dumnezeu l-a binecuvântat pe Fratele Mack. Îmi amintesc odată în Canada, că el era... Am călărit pe o cărare, pe un cal, în spate în jungle, și Duhul Sfânt mi-a spus să ies și să mă rog pentru Fratele Mack. La acel timp el era într-o urgență, și Domnul l-a vindecat. Și astfel sunt așa de mulțumitor pentru asta, și să fim adunați aici în seara aceasta cu el, să ne închinăm Domnului în acest Adevăr frumos.

Un om stând la platformă, în spatele meu, a zis: „Bănuiesc că mă cunoști.” Zicea: „Odată m-ai luat, ca autostopist”, și, nu știu, undeva sus în Boston sau undeva: „Detroit, făcând autostop”.

Și am zis: „Bine, de obicei eu încerc să am o mână deschisă, dacă pot, pentru cei ce au nevoie”.

Și astfel, în această seară, noi toți suntem nevoiași. Și ne rugăm ca Dumnezeu să ne dea în seara aceasta o mână de ajutor, de binecuvântare, al harului și milei Sale.

5 Acum, eu sunt într-un fel înclinat să vorbesc timp îndelungat, dar voi încerca să nu fac asta în această seară. Deoarece, oamenii sus din Ohio doar cheamă, Domnul Dauch și grupul de acolo de sus, Fratele McKinney și Fratele Brown, și toți sunt atrași spre Ohio. Vă trimitem salutări de asemenea. Este târziu sus în New York, și presupun că este aproape ora unsprezece sau doisprezece, la acest timp, în New York. Și bisericile vin și așteaptă până la ora aceasta, doar pentru serviciu. Noi suntem recunoscători

pentru acești prieteni drăguți în jur peste tot.

6 Acum, înainte de a deschide Cuvântul, haideți să-i vorbim Autorului, un moment, în timp ce ne aplecăm capetele.

Dragă Tată Ceresc, suntem... inimile noastre sunt fericite, pentru privilegiul pe care-l avem să fim în viață, în această seară, și adunați împreună cu poporul Tău. Poporul... și cu cine credem că vom trăi pentru totdeauna. Acum noi posedăm Viața Eternă, deoarece: „Ți-ai dat singurul Tău Fiu, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă Viață veșnică”. În călătoria Lui aici pe pământ, El ne-a învățat: „Cel ce aude Cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are Viață veșnică; și nu va veni la judecată, ci a trecut din moarte la Viață, deoarece noi am crezut în singurul Fiu născut al lui Dumnezeu”. Cum Îți mulțumim pentru acest Salvator mare! Și ne rugăm în seara aceasta, ca marea Lui Prezență să ne binecuvânteze împreună aici, în timp ce citim din Cuvântul Lui și vorbim despre El. Fie ca Duhul Sfânt să ducă aceea în fiecare inimă prin națiune, Doamne, oriunde sunt adunați oamenii împreună.

Binecuvântează ceilalți slujitori care sunt în amvon. Ne rugăm, Tată, ca Tu să binecuvântezi această adunare din Grantway, păstorul ei, soția lui, copiii lui; diaconii, oamenii de încredere, și tot comitetul. Și, Tată, fie ca noi să lucrăm împreună pentru Împărăția lui Dumnezeu, în timp ce încă este suficientă Lumină să vedem unde ne adunăm în jur, că va veni ora când nimeni nu mai poate lucra. Și, Tată, în timp ce avem acest privilegiu, fie ca noi să răscumpărăm timpul, Doamne. Fie ca noi, aceea să ne fie acordată. Vindecă bolnavii și cei în suferință prin toată țara. Fie ca Prezența lui Dumnezeu să se simtă în fiecare crăpătură și colț din națiune, în seara aceasta.

7 Ne dăm seama că judecata lovește. Mari erori se fac, și națiunea se cutremură, și cutremure de pământ în diferite locuri. Mari lucruri istorice despre care am auzit în zilele trecute, despre judecată, prin Biblie, și le vedem repetându-se din nou astăzi. Profetia zice: „Precum era în zilele lui Noe, așa va fi la venirea Fiului Omului. Cum era în zilele lui Lot, la fel va fi la venirea Fiului Omului. Și o vedem întâmplându-se acum”. „Inimile oamenilor se îngrozesc; încurcături de timp; tensiuni între națiuni.” Dumnezeuule, noi știm că noi suntem la timpul sfârșitului.

Ajută-ne, Doamne, să ducem Mesajul la fiecare fisură sau colț, la fiecare copil care Tu l-ai rânduit la Viață. Acordă aceea, Doamne. Ți-o cerem în Numele lui Isus. Amin. Doamne, binecuvântează acum citirea Cuvântului Său.

8 Acum la mulți dintre voi le place să se uite în Biblie, unde citește un predicator. Și așa vrea să citesc în seara aceasta, câteva, trei versete din Psalmi, Psalmul 42, doar pentru a avea un text. Și eu am câteva Scripturi scrise aici, și vreau să mă refer la ele, dacă pot, în timp ce mergem în următoarele câteva minute, să vorbim despre acest subiect. Psalmul lui David. David a scris Psalmii.

Acum în timp ce vă întoarceți, așa putea spune aceasta. Mulți oameni spun: „Ei bine, sunt inspirați Psalmii?” Desigur, ei sunt. Ei sunt...

Orice lucru care este în această Biblie este inspirat, dacă este în istorie, dacă este în cântări, orice este. Acela este inspirat. Isus a zis: „Nu ați citit ce spune David în Psalmi?” Și apoi mă gândesc, Psalmii, desigur, sunt cântări. Și dacă cântările sunt inspirate de Dumnezeu, care, eu cred că sunt, și de asemenea sunt profetice, sper că voi sta în ziua aceea când această cântare se împlinește.

Vă fi o întâlnire în văzduh,

În acel dulce, dulce după aceea;

Vă voi întâlni, și vă voi saluta pe acolo;

În acel Cămin dincolo de cer;

Astfel de cântări niciodată nu s-a auzit, auzite de urechile muritorilor,

Totul va fi glorios, voi declara!

Și propriul Fiu al lui Dumnezeu va fi cel ce va conduce

La întâlnirea din văzduh.

Oh, eu așa vrea să fiu acolo în acel timp!

9 Acum Psalmul 42.

Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeu.

Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu: Când voi veni și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?

Lacrimile mi-au fost hrana zi și noapte, în timp ce al meu... în timp ce ei îmi ziceau neîncetat: Unde este Dumnezeul tău?

Cred că, David, scriind în Psalmi, trebuie că a fost tensionat. Și de obicei este nevoie de tensiuni să scoată lucrul cel mai bun din om. Acea, de fapt, aceea este când Dumnezeu... coboară când postim, de multe ori, să intrăm în poziție să ne dăm la o parte din cale. Și eu cred, când David a intrat în locurile acestea, atunci a început să mediteze la Domnul, a început să se gândească la lucrurile acelea.

De multe ori, Dumnezeu ne duce în colțuri strânse unde trebuie să privim sus. Uneori noi chiar trebuie să stăm pe spate în spitalul nostru, sau un pat pe undeva, să ne putem uita sus să vedem de unde vin marile binecuvântări ale lui Dumnezeu.

10 Acum cuvântul din care vreau să vorbesc în seara aceasta, un cuvânt din Biblie, și acela se află în versetul al doilea, „sete”, cuvântul: Sete. M-am uitat în dicționar unde am urmărit acest cuvânt.

M-am gândit la o predică odată, am predicat despre „Însetând după Viață”. Și acela l-am luat de asemenea din Psalmi, când David a zis, „Poruncile Tale”, cred eu „sunt mult mai de preț pentru mine decât viața”.

Apoi m-am uitat și m-am gândit la acel cuvânt „sete”, astfel m-am uitat în dicționar, să văd ce înseamnă. Și iată ce spune Webster, „Acea este o dorință dureroasă”, una dureroasă când vrei ceva foarte mult încât devine dureros pentru voi.

Acum, aceea este... nu este un lucru nenatural, să însetezi. Setea este un lucru natural. Este simplu ceva ce ne-a dat Dumnezeu, ce putem noi, să ne dea o dorință după ceva. Ceva are Dumnezeu, de asemenea, v-a dat un turn de control, ceva ce stă în interiorul vostru, care controlează aceste dorințe diferite. Și această sete, acest turn de control care este pus în inima omului, este ceva ce i-a dat Dumnezeu să-l avertizeze în dorințele care sunt necesare pentru el.

11 Acum există două feluri diferite de sete. Există o sete, fizică. Și există o sete, de asemenea, spirituală. Mi-ar place să citesc aceasta, ceea ce a zis David, din nou.

Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu:...

Nu ceva istoric, sau ceva ce s-a întâmplat cu ani în urmă, sau ceva poveste ce a spus-o cineva; ci „după Dumnezeul cel viu”, un Dumnezeu care este veșnic prezent. Și sufletul lui înseta după acel Dumnezeu, nu după ceva istoric.

12 Acum noi aflăm, Dumnezeu vă dă turnul de control, să vă dea lucrurile de care aveți nevoie. Acum, turnul de control din voi vă dirijează. Și această sete intră în această ci-... turnul, turnul de control, și vă spune lucrul de care aveți nevoie, spiritual vorbind. Turnul de control în trup, și în suflet, la fel. Există un turn de control în trup, care vă spune ceea ce aveți nevoie în trupul vostru, și aceea vă este adusă prin sete. De asemenea, există un turn de control în sufletul vostru, care vă spune lucrurile spirituale de care aveți nevoie, ceva în duhul vostru, și, și voi prin aceasta puteți spune ce fel de viață vă controlează.

Când voi puteți vedea care sunt dorințele voastre, atunci puteți spune, prin aceea, ce fel de ceva este în voi, acela este cel ce creează această dorință ce o aveți. Vedeți, există un anumit lucru după care însetați, și acela... și el vă spune în sufletul vostru ce este această dorință, prin natura setei ce o aveți. Sper că puteți să înțelegeți aceea.

13 Există un turn de control al sufletului, și unul pentru trup, și fiecare turn este un avertizor pentru nevoile celuilalt. Fiecare cere lipsa necesară, și o trimite printr-o undă de avertizare.

Spre exemplu, carnea însetează să satisfacă dorințele din trup, și dorințele din duh pentru lucrurile ce sunt în suflet, dorințele sunt, și de multe ori acest război este unul împotriva celuilalt. Noi aflăm acolo, că este un mare necaz astăzi, că prea mulți oameni încearcă să trăiască între cele două dorințe. Că, una din ele dorește lucrurile de pe

pământ, cealaltă dorește lucrurile din Cer.

14 Așa cum a zis Pavel, o descrie în Romani 7:29: „Când vreau să fac binele, atunci răul se apropie”. Când încercați, ați avut cândva acea experiență, creștini? Că atunci când încercați să faceți ceva ce este vrednic, mergeți și faceți un efort să faceți ceva ce este bun, atunci aflați că există un diavol, de fiecare parte, doar să vă supere, orice lucru care ați... Și acela-i un lucru bun, acela. Vreau să spun aceasta, ca creștinii să o știe. Că, atunci când începeți să faceți ceva, și există ceva ce încearcă întotdeauna să vă deranjeze să nu o faceți, faceți-o oricum. Acela-i diavolul acolo, care încearcă să vă țină de la a face ceea ce este corect.

15 Acum, de multe ori, întâlnesc oameni care sunt predispuși a fi cam nervoși. Când află că încearcă să facă ceva și orice lucru doar se blochează de ambele părți, ei spun: „Poate nu este voia Domnului”. Vedeți? Acum nu lăsați ca diavolul să vă mintă în acel fel.

Primul lucru, este să aflați dacă este voia lui Dumnezeu sau nu. Și apoi când vreți să știți dacă este voia lui Dumnezeu, priviți în Biblie. Acolo este lucrul care vă stabilește corect, este Cuvântul lui Dumnezeu, și apoi vedeți că este Cuvântul lui Dumnezeu pentru voi, să o faceți.

Ca, spre exemplu, căutând după botezul Duhului Sfânt. De multe ori, am ajuns între oameni, ziceau: „Ei bine, am căutat Duhul Sfânt, și doar nu l-am putut primi. Nu cred că este pentru mine. De fiecare dată când vin jos, mă îmbolnăvesc. Și mă duc să mă rog, dacă postesc, mă îmbolnăvesc. Și dacă încerc să stau toată noaptea sau să stau sus, mi-e tare somn. Eu nu mă pot ridica pe picioare”. Amintiți-vă, acela-i diavolul. Deoarece, Dumnezeu intenționează ca voi să aveți Duhul Sfânt. Acela-i pentru oricine vrea.

De multe ori aflați, când se face rugăciune pentru voi, într-o adunare, pentru vindecare Divină, ziua următoare aflați, fără îndoială, că diavolul va face de două ori mai rău cum era în ziua anterioară. Vedeți? Amintiți-vă, acela-i doar Satan încercând să vă tragă afară din binecuvântarea pe care Dumnezeu o are pentru voi. Vedeți? Să nu-l ascultați pe insul acela. Vedeți? Întotdeauna presați chiar înainte.

16 Eu am avut o experiență cu aceea chiar recent în drum spre Africa. Dacă am avut cândva un timp când diavolul a presat spre mine, a fost când era să merg în Africa ultima dată. Acea a devenit una din cele mai frumoase adunări și timpuri prin care am trecut în străinătate. Eu am, cred eu, mai multe lucruri realizate în acel timp scurt când am fost acolo, afară de călătoria de vânatoare, decât am avut oricând altă dată. Întotdeauna m-am gândit că bisericile acelea nu mă vreau acolo, și am venit să aflu... am avut o scrisoare de la cineva, care a fost, oh, ei nu m-au vrut acolo, toată asociația; și am aflat că acela era omul, cu un titlu de scrisoare de la o organizație, care a zis: „Noi nu te vrem”, el a vrut să spună despre el și familia lui. Vedeți? Astfel atunci când am ajuns pe acolo... Vedeți, doar „noi”, acela era el și familia lui; și aceia nu erau oamenii, de fapt. Astfel, acum acela este un câmp mare deschis pentru noi.

17 Vedeți, când Pavel a zis: „Când vreau să fac bine, atunci răul este aproape”.

Lăsați un convertit mic să vină în seara aceasta la altar, cineva de aici din tabernacol, sau din națiune; și doar amintiți-vă, mâine, mama va fi mai mânioasă decât a fost cândva, tata va fi supărat total, și toți copiii de școală. Și orice lucru doar merge greșit, deoarece acela-i Satan care încearcă să ajungă la voi să vă întoarcă. El încearcă să vă scoată din Cale. „Când vreau să fac binele, atunci răul este întotdeauna aproape.”

18 Acum să ne uităm la sete, și să vedem dacă de fapt o sete este un lucru natural. Am avut oameni care mi-au spus: „Oh, niciodată nu am vrut. Eu cred că este pentru ceva oameni care vor să fie creștini”. Oh, nu. Este greșit. Acela-i de fapt ceva ce se asociază cu orice ființă umană. Acela-i cu siguranță adevărat. Când am venit în această țară în zilele de la început, am aflat că Indienii erau aici. Și Indienii, chiar dacă erau păgâni de data aceea, ei se închinau la soare sau ceva. Atât timp cât ei erau umani, există ceva în ei, o sete naturală, care cere după Dumnezeu, pe undeva.

19 În spate în jungle, doar recent acolo în spate, la optzeci de mile depărtare de cea mai apropiată civilizație, un orașel mic, de vreo mie de oameni, Beira, în Mozambic. Am aflat băștinașii care nici măcar... niciodată nu au văzut o persoană albă. Am aflat o față băștinașă, ea nu era îmbrăcată cu haine, (aproape nimeni dintre ei nu aveau haine), și

ea ședea sus într-un pom. Și eu urmăream un leu, și acolo era... Am auzit ceva ca o ființă umană, strigând. Această față băștinașă stătea acolo sus, cu ochii bulbucăți, ținând un copil. Și de ceea ce s-a speriat... Acea este singura ei protecție, este să se urce într-un pom, de un leu, leopard sau ceva, sau vreun animal. Și ea m-a văzut, și am auzit că era ființă umană, dar când s-a uitat și a văzut o persoană albă! Ea niciodată nu a văzut una în viața ei, vedeți, și s-a speriat de moarte. Vedeți?

Dar când vedem oamenii aceia, chiar în acea stare primitivă acolo în spate, ei încă se închinau. Înainte de a chema leul, ei au turnat ceva mâncare mealy (aceea este ce mănâncă ei) pe o frunză, și bat din palme, și cheamă spiritul unui ceva mare de nu știu unde (ca un sfânt patron sau ceva, la un catolic), să-i protejeze, ca ei să nu fie uciși în timpul provocării acestui leu.

20 Vedeți, aceea este ceva natural. Acela nu este un lucru nenatural să însetezi după Dumnezeu. Acela-i un lucru natural. Acea este doar ceva ce ar trebui să o aveți. Dumnezeu v-a făcut în acel fel. Și acela nu este nici un super uman, acela-i de fapt o ființă umană obișnuită. Acela nu este ceva special pentru unii oameni.

Ei spun: „Ei bine, am văzut oameni care trăiesc într-o așa viață victorioasă, încât ei sunt în mod constant pe vârful casei, ei îl laudă pe Dumnezeu. Aș dori să mă simt în acel fel”. Ei bine, motivul pentru care vă simțiți în acel fel, aceea este setea din voi. Și acela-i doar un lucru natural. Acea este pentru fiecare persoană, să înseteze după Dumnezeu.

21 Acum vom lua ceva natural. Setea este prima. Să luăm, spre exemplu, însetarea după apă. Așa cum David a zis aici, însetare după „apă”. Însetarea după apă, trupul are nevoie de apă. Și dacă nu săturați setea aceea, veți pieri. Vă veți deshidrata, și nu veți trăi. Dacă nu puteți primi apa pentru setea aceea, să potoliți setea trupului natural curând veți pieri. Voi nu veți trăi mult. Puteți trăi mai mult fără hrană decât fără apă. Deoarece, puteți posti patruzeci de zile (Isus a postit), presupun eu, fără hrană, dar nu puteți posti așa de mult fără apă. Doar în mod simplu vă veți usca și veți muri. Voi trebuie să aveți apă. Și setea vine la voi, păi, este să vă arate că trupul este în nevoie de ceva, să vă păstreze viu. Trupul trebuie să aibă apă pentru a rămâne viu. Aveți vreo optzeci și ceva la sută de apă și petrol, oricum, și voi trebuie să luați aceste surse înăuntru, să vă păstreze viu. Așa cum am zis, dacă o neglijați veți pieri.

Setea este și o alarmă. Ea este un ceas deșteptător, care însetează. Sufletul are un ceas deșteptător stabilit, un zumzet mic în interiorul vostru care vă spune că moartea s-a ascuns pe aproape. Acela, dacă nu luați apă foarte repede, veți muri. Și acela sună tot mai tare, până când în final se oprește și muriți, deoarece acela este un ceas deșteptător.

22 Așa cum a descris David aici în Psalmi: „Așa cum cerbul râvnește după izvoarele de apă, tot la fel sufletul meu râvnește după Tine, Dumnezeule”. Așa cum cerbul râvnește după izvorul de apă!

Deseori m-am gândit, citind aceasta despre David. David era un pădurar, un vânător. Și el a vânat cerbi, desigur. Și mulți dintre noi, din această zi, îi vânam. Cerbul este un țap sălbatic.

Și aflăm, dacă ați văzut cândva câinii, câinii sălbatici vor prinde un cerb, și de obicei, au un dinte, un lup de preerie. Și pot prinde cerbul chiar deasupra lobului urechii, aici, și echilibrează greutatea. El taie gâtul cerbului, și cerbul nu are nici o șansă atunci. Dar uneori câinele, ca în Africa acolo, câinele sălbatic va prinde cerbul chiar în colți, dacă își pierde gâtul. Îl va prinde a doua oară, în colți. Și dacă cerbul este suficient de tare și suficient de rapid, el poate scutura câinele de pe el.

23 Cerbul este mult mai rapid. Câinele se apropie de el când nu se uită, și când bate vântul spre el, și el nu știe căci câinele este aproape.

Și apoi, când câinele sălbatic îl apucă, el este foarte rapid, îl poate arunca. Și, dar când câinele îl scapă din colți, el ar lua o gură plină din carnea cerbului. Sau, când el îl apucă de gât uneori, taie aproape de artera jugulară, și o pierde. Și cerbul, îl scutură, va scoate o bucată de carne din gâtul cerbului, apoi sângele va începe să curgă.

Și apoi câinele va veni chiar pe urma sângelui acela, după cerb. Și în timp ce viața cerbului începe să se scurgă, în timp ce sângele, care este cursul vieții trupului, în timp ce el începe să se agraveze, cerbul slăbește. Și câinele atunci, sau lupul, este chiar în spatele cerbului.

Acum, dacă cerbul acela nu poate afla apa! Acum, apa are ceva în ea, care, când cerbul bea din apă, sângerarea se oprește. Dar dacă el nu găsește apă să se răcorească, atunci sângele curge tot mai tare; din cauză că el fuge, inima lui continuă să pompeze. Dar dacă poate ajunge cândva la apă, cerbul va trăi.

24 Acum există o lecție mare acolo, vedeți, și David zicea aici: „Cum tânjește cerbul după izvorul de apă, sufletul meu tânjește după Tine, Dumnezeule”.

Acum acel cerb știe că este terminat, dacă nu găsește apă. El doar nu poate trăi. Eu i-am urmărit de multe ori după ce au fost răniți. Când găsește un izvor de apă, el va intra prin el și va bea, se va urca pe deal; va veni din nou jos, va trece va bea apă și se va urca sus. Niciodată nu-l veți prinde, atât timp cât merge la acel izvor. Dar din moment ce părăsește cursul lui, dacă nu poate afla alt pârâu de apă pe undeva, îl veți prinde imediat. Și acum cerbul o știe, astfel el va sta chiar cu apa, unde poate ajunge la aceea foarte repede. Acum vă puteți imagina un cerb cu nasul pe sus, fiind prins pe undeva unde nu este apă?

25 Și el zice: „Cum însetează sau tânjește (aceea este o sete) cerbul după pârâul de apă, sufletul meu însetează după Tine, Dumnezeule. Dacă nu Te pot afla, Doamne, voi pieri. Eu nu mai pot merge dacă nu Te aflu!” Și când un bărbat sau o femeie, băiat sau fată, primește acea sete după Dumnezeu, el va afla ceva. Vedeți?

Dar când venim la aceea, aceea cam de jumătate: „Ei bine, voi îngenunchea și vom vedea ce va face Domnul”. Vedeți, voi încă nu însetați într-adevăr. Trebuie să fie o sete între moarte și viață, și apoi ceva se întâmplă.

26 Cerbul, la fel aici el este... Noi aflăm că are un alt simț, miros, care stabilește o alarmă în el, când dușmanul său este aproape. El posedă, această creatură mică, un simț să-l protejeze. Și el are o alarmă mică în el, ceva mic, care îi gădilă nasul când se apropie dușmanul. Voi puteți intra în vântul dușmanului, și el știe că voi sunteți acolo, și el s-a dus. Uneori la o jumătate de milă depărtare, vă poate mirosi și pleacă, sau lupul, sau vreun pericol. Este în stare să îl simtă deoarece este făcut în acel fel. El este un cerb, prin natură. Și acel simț în el este doar unul pe care Dumnezeu i l-a dat să îl simtă, prin care să trăiască.

27 Și m-am gândit, comparând cerbul cu un om care însetează după Dumnezeu, înainte ca dușmanul să ajungă acolo. Există ceva referitor la un copil al lui Dumnezeu, că din moment ce sunteți născuți în Duhul lui Dumnezeu, primiți botezul Duhului Sfânt, există ceva referitor la persoana care poate simți dușmanul. Puteți lua un om când ia Scriptura, și citind Scriptura și încearcă să injecteze ceva în acea Scriptură, care este contrară cu Scriptura, un om care este umplut cu Duhul Sfânt poate [Fratele Branham pocnește din deget - Ed.] simți aceea, foarte repede. Există ceva afară din cale. Când ajunge într-un loc, și acela-i un anumit simț acolo, care este destinat să vă protejeze viața. Voi, voi nu ar trebui, niciodată nu ar trebui să mergeți după altceva numai dacă este exact cu Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să stați chiar cu acel Cuvânt. Și, acum, suntem asigurați cu acel simț atât timp cât suntem în Duhul Sfânt.

28 Puteți merge să citiți, și ca spre exemplu, cineva zice, și mă duc să citesc în Marcu 16, și zic: „Și aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; sau vor lua șerpi în mână, sau vor bea ceva de moarte, aceea nu-i va vătăma; dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa”.

Acum, apoi, aflați o persoană ridicându-se acolo și zicând: „Acum, aceea a fost pentru epoca apostolică”. Aceea, acum, foarte repede, dacă ați primit Duhul Sfânt, ați fost înzestrați cu acel simț. Acela îl stabilește. Există ceva rău acolo. Vedeți? Ei încearcă să-l explice, acela este pentru o altă zi, că de fapt nu aveți nevoie de lucrurile acelea astăzi. Dar Isus a zis: „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred”. Vedeți, există ceva mic stabilit în voi, un zumzet mic, știind că acela este rău și aceea este calea morții.

29 Căci, Isus a zis: „Dacă adăugați un cuvânt la Acesta, sau scoateți un Cuvânt din El, partea noastră se scoate din Cartea Vieții”. Vedeți, nici o Scriptură. Noi trebuie să-L luăm chiar în felul cum este scris. Și Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, să-L înfăptuiască, și știm că Acela trebuie să fie chiar corect.

Astfel de aceea, nu contează ce va zice o biserică, ce va zice oricine altul, dacă sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu, voi deveniți parte din Biblie. Dumnezeu i-a spus lui Ezechiel, el, profetul. El a zis: „Ia sulul cărții și mănâncă-l”, apoi profetul și sulul au

devenit parte unul altuia. Și acela-i credinciosul când primește Duhul Sfânt; Duhul Sfânt a scris Biblia, și Duhul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu. „Cuvintele Mele sunt Duh. La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” Evrei 13 : 8: „El este același ieri, astăzi, și în veci”. Și când sunteți o parte din Cuvântul acela, oh, atunci orice se ridică împotriva aceluia Cuvânt, [Fratele Branham pocnește din degete de câteva ori - Ed.] există un zumzet mic ce se stabilește foarte repede. Vedeți, acela-i să vă avertizeze că moartea este pe drum. Noi niciodată nu ar trebui să o facem. Există de asemenea...

Aceste însetări sunt doar naturale. Ele sunt naturale pentru creștin. Ele sunt naturale pentru ființa umană.

30 Există de asemenea o sete după succes. Foarte mulți oameni astăzi, cum ne pregătim pentru această sete! Noi doar am observat, ei au început universitatea. Și mergem acolo jos, și oamenii cheltuiesc mii de dolari să-și trimită copiii la școală, și la universități și facultăți, și altele, să primească o educație: „Să aibă succes”, cum îl numesc: „în viață”. Dar acum noi nu avem nimic împotriva aceluia, acum, aceea este în ordine. Dar, pentru mine, voi puteți primi toată școala din lume, și încă nu ați aflat succesul corect. Este corect. Deoarece, acela doar va face temporar, lucrurile mai ușoare pentru voi aici. Și există... Dar când muriți, le lăsați pe toate în spatele vostru, și această economie întregă ce o avem.

31 Am zis-o zilele trecute, la Phoenix. Eu o citez din nou, că: „Toată această civilizație modernă, tot programul educațional, tot programul științific, este contrar cu Cuvântul lui Dumnezeu și voia Lui”. Civilizația este absolut... Niciodată nu va fi o civilizație în lumea ce va veni, ca aceasta. Aceasta este o civilizație pervertită. Dumnezeu a avut prima Lui civilizație pe pământ, când și-a vorbit Cuvintele și ele se împlineau, fiecare sămânță după soiul ei, și în acea civilizație nu era moarte, boli, tristețe. Și acum luăm lucrurile ce sunt în lumea științifică, ce au fost puse aici să le țină împreună, și le-a pervertit în ceva, și aceea rodește moarte.

Ca bomba atomică. Eu nu cunosc formula acestor lucruri, dar aș putea-o spune greșită. Ei iau uraniu, și despică o moleculă, și molecula se desparte în atomi. Ce face aceea atunci? Aceea doar anihilează, aproape, doar distruge. Orice facem!

32 Noi luăm medicina, punem această formulă cu această formulă, să vindecăm aceasta, și o punem în noi. Și ce facem noi? Stricăm altceva.

Acum cred că ați citit, citiți Reader's Digest din ultima lună care a zis că: „În această epocă în care trăim acum, că, tinerii și femeile vor ajunge la vârsta mijlocie între douăzeci și douăzeci și cinci de ani”. Gândiți-vă la aceea. Fetițe în menopauză, și douăzeci, douăzeci și doi, douăzeci și trei de ani, la vârsta mijlocie. Vedeți, ce a făcut aceea, aceea a fost această hrană hibridă și lucruri ce le mâncăm. Vedeți, acelea sunt materialele, hrana și viața ce o trăim. Oamenii de știință au adus-o la noi, și, făcând astfel, ei văucid.

Am fost în Africa unde am văzut băieții aceia care nu au luat nici o doză de medicamente în viața lor. Ei mănâncă carne cu viermi. Ei beau dintr-un bazin care se pare că ar ucide un bou. Și am împuşcat la o țintă la două sute de iarzi, și nu am putut-o vedea cu o pereche de binoclu de șaptezeci și cinci. Și un bărbat la vârsta mea stătea acolo, spunându-mi unde a fost lovită, cu ochiul liber. Acum, dacă toată această cultură modernă a făcut ceva... Simt că dacă aș avea ochii și stomacul lui, eu aș fi un bărbat foarte bun. Da.

Dar acolo sunteți, vedeți, aceea este știința, educația, civilizația, noi suntem distruși prin ea. Noi ne autodistrugem. Aceea a început în gradina Eden, și merge înainte până astăzi. Dar, însetarea după succes!

Apoi, noi însetăm după părtașie. Noi mergem, noi vrem părtașie.

33 Aceea este ca un bărbat tânăr și o femeie tânără. Acum, nu este necesar sau nu (vreau să spun) nenatural pentru un tânăr și o femeie tânără să se iubească unul pe altul. Aceea este o sete pentru dragoste. Aceea este vârsta lor, și ei se iubesc unul pe altul. Și aceea nu este nenaturală, aceea este un lucru tot așa de natural pentru ei să o facă.

Acum aflăm de multe ori, în viață, trăim în trupul natural, pentru ceea ce însetăm. Aceea este ceva ce stă în noi. Noi vrem să o facem, noi absolut simțim că aceea este

necesară. Și dacă este necesară noi o facem.

Noi aflăm că multe femei, în aceste zile, însetează după frumusețe. Acum nu există o femeie... Acela-i un lucru natural pentru o femeie să înseteze să fie frumoasă. Acea este instinctul ei dat de Dumnezeu și frumusețea ei pe care i-a dat-o Dumnezeu pentru perechea ei. Și acum aflăm că femeile vor să fie în acel fel. De ce este aceea? Acea este deoarece este ceva ce Dumnezeu i-a dat. Și nu este greșit pentru femei să fie frumoase. Ele ar trebui să fie.

34 Și, voi știți, ele sunt singurele creaturi care femela este mai frumoasă decât masculul, aceea este în rasa umană. Orice alt animal, luați vaca și taurul, căprioara și cerbul, găina și cocoșul, pasărea mamă și pasărea tată, întotdeauna aflați masculul mai mare și mai frumos. Dar în rasa umană, a arătat că acolo a venit perversiunea, aceea se întoarce; și femeia așa este frumoasă, și ele poftesc după frumusețe.

Nu ca unele dintre aceste creaturi ciudate ce le vedem pe stradă în această zi; nu, nu, nu acel fel de frumusețe. Nu. Acela este unul dintre cele mai oribile imagini privite ce am văzut în viața mea. Da, domnule. Acea este în perversiunea care a pervertit setea adevărată.

35 Acum, setea adevărată ce ar trebui să aibă o femeie, ar fi să „se împodobescă în îmbrăcăminte modestă, și să aibă un duh creștinesc”, 1 Timotei 2 : 9. Acum așa ar trebui să intereseze, să fie setea femeii. Acum dacă vreți să fiți frumoase, în acel fel vă faceți frumoase, vedeți, aceea este un duh creștinesc și împodobită cu o îmbrăcăminte modestă.

Oh, vai, unii dintre acești oameni astăzi afară în străzi! Nu puteți spune care-i bărbat, care-i femeie, și aceea este cel mai oribil lucru privit ce ați... eu nu aș, aceea este... Eu niciodată nu am văzut ceva în acel fel, ca ființele umane. Acea este dincolo de uman. Ochii vopsiți până sus în acel fel, și, știți, acei ochi cu arătare de șopârle, și toate hainele acelea cu arătare ciudată. Și, de ce, aceea nici măcar... Toate așa de deformate, ele nici măcar nu arată ca ființe umane. Și unii dintre băieții aceia de acolo afară, cu părul pieptănat, învârtirile surorilor lor în față aici, știți, păi, aceea este o perversiune completă! Este corect. Acea este Satan, și Satan este pervertitorul.

36 Când Dumnezeu a făcut fiecare lucru în Grădina Eden, acela era drăguț, apoi Satan a venit și a pervertit. Satan nu poate crea nimic. Există numai un singur Creator, acela-i Dumnezeu. Dar Satan pervertește creația originală. Și acum el intră în (despre aceasta vreau să vorbesc în seara aceasta) pervertind setea creației originale a lui Dumnezeu.

Acum, o femeie, așa cum am zis înainte, vrea să fie frumoasă. Există ceva în ea, că ea este feminină și vrea să fie în acel fel.

Dar în felul cum sunt ele pe stradă astăzi, cu părul tăiat ca un bărbat, purtând haine bărbătești; și apoi bărbații întorcându-se în jur, purtând haine de femei, și o tunsoare ca o femeie. Vedeți, aceea este o perversiune, toată lucrarea! Hrana voastră este pervertită. Viața voastră este pervertită. Setea voastră, pervertită. Dorința voastră este pervertită. Acea este o zi a perversiunii!

37 Am vorbit aici, nu de mult, despre Edenul Satanei. Dumnezeu a luat șase mii de ani, și a făcut un Eden perfect. Satan a venit pe acolo și a împrăștiat semințele acelea, și le-a deformat. Acum el are șase mii de ani, și el își are Edenul lui științific, chiar înapoi din nou într-o perversiune a celor corecți.

Și aceasta este epoca hibridării, hibridare. Ei chiar au biserici astăzi, încât ei sunt hibridi. Este corect. Ei intră aici, ei chiar se duc la biserică, aceea este o lojă în loc de biserică. O biserică este un loc unde oamenii vin împreună și se închină lui Dumnezeu în Duh și în Adevăr. Și astăzi aceea este o lojă. Noi mergem acolo și avem puțin timp să dăm mâinile, și părtășie, și câteva cafele negre în spatele clădirii, apoi mergem acasă până săptămâna viitoare, și ne-am făcut datoria religioasă.

Acum aceea este o epocă pervertită. Și Satan pervertește aceste însetări pe care Dumnezeu le pune în voi, să însetați. Satan le pervertește. Acum dacă vreți să știți corect, perversiunea...

38 Dacă voi, femeile, vor să fie frumoase, luați 1 Timotei 2 : 9, aceea este „se împodobesc cu haine modeste - haine, cu un duh creștinesc, blând, supuse soților lor”, și așa mai departe. În acel fel ar trebui să fiți voi împodobite, viața voastră să o trăiți.

El pervertește natura adevărată a lui Dumnezeu, și setea adevărată a lui Dumnezeu, a trupului și sufletului, prin pofta după păcat. Păcatul este o pervertire. Acum aflăm, o persoană astăzi, felul cum iau ei acea pervertire; setea după Dumnezeu, setea după frumusețe, și toate aceste însetări. Căci, pentru apă, ei au schimbat-o prin satisfacția cu băutură. Seta după bucurie, fiecare vrea să aibă bucurie; setea după părtașie, toate aceste însetări mari pe care Dumnezeu le pune în noi, că noi ar trebui să însetăm după El. Dumnezeu v-a făcut să însetați după El, și noi încercăm să o satisfacem cu un fel de sete, cu altfel de pervertire a setei corecte. Vedeți cum este în natural? Vedeți cum este în spiritual? Noi credem, atât timp cât ne atașăm de biserică, aceea o stabilește, aceea este tot ce avem de a face. Ei bine, aceea este absolut greșită. Nu.

Dumnezeu vrea ca voi să însetați după El! „Cum tânjește cerbul după izvorul de apă, sufletul meu însetează după Tine, Dumnezeule.” Vedeți? Vedeți?

39 Acum, dacă cerbul acela dorea izvorul de apă, cum ar fi dacă cineva a venit pe acolo, și un alt cerb prieten ar veni pe acolo, și ar zice: „Hei, îți spun ce pot face. Știu unde este groapa de noroi de aici de jos”. Ei bine, cerbul nu ar vrea să o facă. El, aceea nu i-ar face nici un bine.

Și nu există nimic ce poate satisface setea aceea care este în ființa umană, până când vine Dumnezeu înăuntru. El trebuie să-L aibă, sau moare. Și nici o persoană nu are dreptul să încerce să stingă sau să satisfacă acea sete sfântă, care este în el, prin lucrurile lumii. Nu, domnule. Este neevlavios să faceți astfel. Și dacă însetați după Dumnezeu, nu dați mâna cu predicatorul și să vă puneți numele în carte. Dacă însetați după Dumnezeu, există numai un singur lucru ce o satisface, aceea este, întâlnirea cu Dumnezeu. Dacă însetați după Dumnezeu, aceea este singura cale cum puteți să-L întâlniți, este să o faceți.

40 Și apoi există un mare pericol, de asemenea, dacă nu urmăriți ce faceți de data aceea. Dacă însetați după Dumnezeu, fiți siguri că l-ați găsit pe Dumnezeu. Vedeți, fiți siguri că setea vă este împlinită. Dar dacă Satan a fost în stare să vă pervertească, de la aceste pofte naturale, și el va face dacă poate, el vă face în mod simplu să încercați să fiți mulțumiți.

Un om a ieșit, ce îl face pe om să se îmbete? Aceea este deoarece este îngrijorat și rupt în bucăți. Există ceva ce îi lipsește.

41 Am fost la Mayo, aici nu de mult, și am fost acolo sus la un interviu. Și apoi s-a spus în aceasta, că, vorbind despre băutură, și le-am spus că tatăl meu a băut.

Zicea: „Ce l-a făcut să bea?”

Am zis: „Nu știu”.

El a zis: „Aceea este deoarece era ceva care nu l-a mulțumit, și s-a gândit că poate bea să o arunce din mintea lui”.

Am prins-o atunci, vedeți. Acela era de fapt Dumnezeu, acela era singurul lucru ce putea să-i satisfacă setea aceea. Dumnezeu Însuși este singurul lucru ce poate satisface acea sete umană, este să-L accepte pe Dumnezeu.

42 Acum Satan ia lucrurile acelea, așa cum am zis, și le pervertește. Apoi dacă sunteți... Dacă nu dați acea sete în locul corect în viața voastră, și nu însetați și nu luați lucrurile pe care Dumnezeu le-a rânduit să oprească acea sete, să o potolească, atunci Satan vă va conduce la unele dintre gropile stătute de gunoi ale acestei lumi. Voi trebuie să o aveți pe undeva. Dacă nu puteți afla hrană, mâncați dintr-un container de gunoi. Vedeți? Și dacă nu puteți afla apă, și muriți, veți bea dintr-un bazin de orice fel, deoarece pieriți.

Dar nu aveți motiv pentru aceea, când însetați după Dumnezeu, deoarece Dumnezeu este un Dumnezeu viu, nu ceva istoric. „Sufletul meu însetează după Tine, Dumnezeul cel viu”, Ceva care dă apele vii, ceva care mulțumește.

43 Există o altă natură, naturală, doar o sete naturală, în acea sete a sufletului. Voi puteți spune: „Frate Branham, este acea sete a sufletului, este naturală?” Da, aceea este natural pentru un suflet să înseteze. Și aceea este, că Dumnezeu v-a făcut în acest fel, ca voi să însetați după El. El vrea să însetați după El. Acum, Dumnezeu v-a făcut în acel fel. El nu era obligat să vă facă în acel fel, dar El a făcut-o. Și dacă nu vă făcea în

acel fel, ca să însetați, ar fi o scuză la Bara de Judecată, zicând: „Eu niciodată nu am însetat după Dumnezeu”. Dar, nu există scuză, ce aveți. Voi o veți face cumva; poate o veți pune pe soția voastră, poate o veți pune pe mașina voastră, poate o veți face pe altceva, poate mergeți la biserică, încercând să o satisfaceți. Și eu nu am nimic împotriva a merge la biserică, dar nu aceea este satisfacția, Acea este să-l găsiți pe Dumnezeu, Dumnezeul cel viu, Dumnezeul Cerului, în sufletul vostru, aceea satisface acea dorință și însetare pe care o ai.

Acum pentru că, El v-a făcut să însetați după El, pentru părtășia Lui. Acum, există o sete veritabilă după părtășie. Acum ne place să ne întâlnim unii cu alții. Facem aceea în seara aceasta. Ne întâlnim aici împreună în seara aceasta deoarece ne place părtășia, unul cu altul. De ce o facem? Deoarece există ceva în noi care vrea să ne întâlnim unii cu alții. Acea este doar naturală. Și acum ne întâlnim pe un teren comun aici, care este, deoarece toți însetăm după Dumnezeu. Vedeți? Și apoi ne întâlnim aici pe aceste terenuri obișnuite comune aici pentru părtășie. În biserică în seara aceasta, aici, pot fi multe vederi denominaționale diferite, și altele; dar când venim la setea aceea, ne putem întâlni pe un teren comun, un teren: toți însetăm. Unii poate cred în stropire, celălalt în botez, și altul în turnare, sau altceva; dar când venim la setea după Dumnezeu, noi venim la un teren mutual. Și Dumnezeu ne-a făcut ca noi să o facem, să însetăm după El și după părtășia Lui. Eu nu știu nimic...

44 Când eram un băiețel, îmi amintesc că am fost crescut într-o familie foarte săracă. Îmi amintesc că de multe ori mergeam afară cu băieții. Nu mă puteam îmbrăca să merg într-un loc decent. Dar, eu nu știu, există ceva la oameni, ce mi-a plăcut. Îmi plăcea să ajung la ei. Dar eram, mai mult sau mai puțin, ceea ce se numea, oaia neagră. Și când am fost salvat și am aflat căci ceva în mine, după care însetam, un prieten, cineva care să fie un prieten bun cu mine, cineva în care să mă încred, cineva cu care puteți sta jos și să vă spuneți necazurile. Și când... Am aflat acea satisfacție reală adevărată când L-am aflat pe Isus Cristos, acel Mulțumitor adevărat care îndepărtează tot... astâmpără toată setea aceea, și vă dă Ceva care doar nu există nimic ce Îl poate înlocui.

45 Și acum cum Satan încearcă să pervertească această satisfacție a sufletului, acea sete după suflet! El încearcă să vă dea orice să o satisfacă. Și el este foarte înșelător în aceste zile de perversiune. Aceasta este o lume pervertită. Este o rasă pervertită. Este un popor pervertit. Orice lucru este pervertit, și s-a pervertit foarte treptat încât aceea a devenit cea mai înșelătoare epocă decât a trăit orice ființă umană cândva. Este mult mai înșelătoare decât a fost oricând.

Acum voi doar nu vă puteți imagina cât de înșelătoare a ajuns națiunea, chiar cu frații noștri proprii, ca americanii.

46 Am vorbit cu un timp în urmă. Am fost în păduri cu câteva săptămâni în urmă și am aflat un pachet de țigări aruncat în păduri. Și pe el zicea: „Filtrul unui om gânditor”. Și m-am dus jos prin păduri puțin mai departe, și am venit înapoi; am continuat să port în minte: „Filtrul omului gânditor, și gustul unui fumător”.

Ei bine, eram la World Fair, cu câțiva ani în urmă, îmi amintesc că ei au avut acel Yul Brynner și pe toți aceia pe acolo, când făceau demonstrații cu țigări. Și cum au luat acel fum și l-au pus pe o bucată de marmură, și au luat un tip Q și au ras acea nicotină de acolo, și au pus-o pe spatele unui șobolan. În șapte zile, el avea așa de mult cancer încât nu se putea ridica în picioare. Vedeți, de la o țigară! Și apoi ei au arătat cum se duce aceea când intră în plămânu uman. Unii din ei zic: „Eu nu-l inhalez. Doar îl suflu din gura mea”. Arăta cum intră în salivă și se duce drept jos la fel, în gât, vedeți.

Apoi acest bărbat a zis: „Vedeți așa de mult vorbindu-se despre un filtru”. El a zis: „Acum, dacă aveți o dorință”, există o sete, vedeți: „o dorință să fumați o țigară, o țigară naturală ar putea satisface acea dorință pentru timpul acela. Dar dacă aveți un filtru, este nevoie de patru țigări să vă mulțumească”, a zis: „deoarece voi primiți numai un sfert din fum”.

47 Și a zis: „Gustul unui fumător”? Vedeți, voi nu puteți avea fum numai dacă obțineți gudronul. Și când aveți gudronul, aveți cancer. Astfel acolo sunteți, vedeți aceea este doar o șmecherie. Și nu mă pot gândi la o companie de tutun este în această națiune, și ea trăiește prin această națiune, și apoi cu o șmecherie ca aceea, să înșele absolut cetățenii Americani, să-i înșele. Filtrul omului gânditor? Acea este numai o șmecherie să vândă mai multe țigări.

Apoi m-am gândit la lucrul acela: „Filtrul omului gânditor”, m-am gândit: „aceea este o idee bună”. Astfel există un Filtru al omului gânditor, acela este această Biblie. Un filtru a omului gânditor va lua acest Filtru, El va produce un gust al omului neprihănit. Vedeți?

Acum, voi nu puteți trage păcat prin paginile acestei Biblii. Nu, Acela îl va opri. El îl filtrează. Acum, voi puteți merge la biserică, și doar luați orice lucru, dar nu puteți veni la această Biblie și să aveți păcat. Acela nu va trece. Ea filtrează tot păcatul afară și Ea vă dă gustul unui om sfânt. Deoarece dacă omul se gândește că el vrea să fie sfânt, și să fie ca Dumnezeu, și să fie un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, apoi el vrea să aibă un Filtru corect. Astfel El oprește tot păcatul de partea aceasta a Bibliei, și poate aduce numai Duhul Sfânt prin Biblie, care a scris Biblia. Acela este gustul unui om sfânt, să aibă acest Filtru al omului cugetător.

48 Acum aflăm cât de înșelător este astăzi. Matei 24 : 24, Isus a zis: „În ultimele zile, căci, cele două duhuri vor fi foarte mult asemănătoare încât vor înșela chiar pe Aleși dacă ar fi posibil”. Cât de aproape! Cum, ce înșelare a binelui de rău, avem astăzi!

Chiar în guvernul nostru, în politica noastră, noi nu am avut un bărbat să-l putem pune politician, care va putea absolut să stea în picioare pe ceea ce crede că este corect. Unde este al nostru Patrick Henry și George Washington, și Abraham Lincoln de astăzi? Chiar cum a zis Președintele nostru acolo: „În felul, dacă vor comunism, ei îl pot avea, orice vor oamenii”. Dacă acela nu este un om care nu-și vorbește convingerea! Un om va sta pe un principiu, acela va sta pe ceea ce este un principiu... doar vrea să meargă în direcția celei mai mici rezistențe.

Și așa au ajuns oamenii, în biserică. Ei vor să vină să se atașeze de biserică, și spun: „Oh, ei bine, aceea este, eu m-am atașat de biserică acum”. Voi încercați să satisfaceți acea sete mare sfântă ce a pus-o Dumnezeu în voi, acel Turn de control care încearcă să vă întoarcă spre lucrul corect, și voi încercați să-l satisfaceți cu apartenența la o biserică, citând un crez, sau ceva în acel fel. Când, aceea nu este nimic decât chiar Prezența și umplerea lui Dumnezeu Însuși în viața voastră, care va satisface aceea.

49 El nu va fi satisfăcut cu un crez. Niciodată nu veți trage un crez prin Biblia aceea. Nu. Nu există nici măcar un crez Apostolic, așa numit, care va trece cândva pe Acolo. Arătați-mi în Biblie unde zice Crezul Apostolic: „Eu cred în biserica sfântă Romano-Catolică; eu cred în împărtășirea sfinților”; când Biblia a zis: „Există numai un singur mijlocitor între Dumnezeu și om, și acela-i Omul Cristos Isus”. Niciodată nu veți trage aceea prin Biblie.

50 Niciodată nu veți trage toate aceste dansuri și pantaloni scurți, și alte lucruri, pe care le fac oamenii astăzi, aceste învățături, wat-uri și toate aceste lucruri, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Niciodată nu veți trage această orientare modernă a civilizației prin Biblia aceea. Ea este împotriva ei. Vedeți? Și voi încercați să satisfaceți setea aceea, dar, vedeți, aceea va... Această Biblie va satisface numai gustul unui bărbat sau femei neprihănite. Acest Duh Sfânt, de care vor râde, și au zis: „V-ați ieșit din minți”. Dar Acela va satisface acea dorință, despre care lumea nu știe nimic. Ei s-au pervertit, de la botezul adevărat al Duhului Sfânt și Cuvântul lui Dumnezeu, (la ce?) la gropi de gunoi, gropile de gunoi ale bisericii, de dogme și crezuri, și diferențele denominaționale, și așa mai departe.

Ziceți: „Ești un creștin?”

„Sunt Metodist. Sunt Baptist. Sunt Prezbiterian.” Aceea nu înseamnă nimic la Dumnezeu, nici un lucru. Voi nu puteți trage lucrurile acelea prin Biblia lui Dumnezeu aici. Și voi încercați să satisfaceți acea sete sfântă ce v-o dă Dumnezeu, să însetați după El. Este corect? [Adunarea zice: „Amin”. - Ed.]

51 Acum, știți că David a zis aici: „După Dumnezeu cel viu”. Acum: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi”. Atunci nu poate fi satisfacție până când acest Cuvânt, care este Dumnezeu, devine viu în voi, atunci îl vedeți pe Dumnezeu Însuși împlinind promisiunile ce le-a făcut în Biblie.

52 Acum noi avem diferiți interpreți ai Bibliei. O biserică îl interpretează în acest fel, alta îl interpretează în acel fel și alții în acest fel. Unii nu iau decât puțin din El; unii iau aici și acolo, o bucată din El. Dar Dumnezeu este Interpretul Lui Propriu. Când El face o

promisiune și o împlinește, aceea este interpretarea ei.

Dacă v-am promis că voi fi aici în seara aceasta, și sunt aici, aceea este împlinirea promisiunii mele. Dacă zic că vă voi întâlni dimineață, și sunt acolo, aceea este promisiunea mea. Nu este nevoie să fac vreo scuză, eu trebuie să fiu acolo.

Și când Dumnezeu face o promisiune, și apoi vine pe acolo și împlinește acea promisiune, aceea este interpretarea promisiunii. Și voi îndrăzni să zic ca oricine să-l ia pe Dumnezeu pe Cuvânt, și să vadă dacă fiecare Cuvânt din Biblie nu este Adevărul. Este corect. Aceasta este setea aceea ce este acolo.

Voi ziceți: „Dacă aș fi trăit în zilele lui Isus, aș fi făcut așa și așa”.

Păi, voi trăiți în zilele Lui. Ce facem cu aceea? Ce facem? Voi ziceți: „Ei bine?” Ce ați făcut, poate ceea ce au făcut Fariseii. Ei au aparținut la biserică, și l-au negat pe Isus Cristos.

53 Noi întotdeauna zicem astăzi, oamenii încearcă să zică: „Noi comparăm. Trebuie să comparăm foaia Bibliei cu foaia Bibliei, Scriptura cu Scriptura”. Acela nu este Adevărul. Nu, acela nu este Adevărul. „Acest cuvânt grecesc înseamnă aceasta, și aceasta înseamnă aceea.” Grecii înșiși, acolo în urmă la Consiliu de la Niceea, și scriitorii aceia de acolo din urmă, ei au avut forme diferite. Unul a crezut în acest fel, acest învățat grec vrea să spună aceasta, și celălalt a zis că acesta înseamnă în acel fel. Și ei s-au certat asupra Lui. Noi nu avem nevoie de interpretarea învățătorilor greci sau cuvinte grecești.

„A-L cunoaște este Viață”, Persoana, Cristos Însuși! Nu se compară. Acea este o descoperire pe care Dumnezeu și-a zidit Biserica. Și dacă nu zidim pe aceeași Biserică... Biblia a zis: „Abel, prin credință!” Și credința este o descoperire Divină. Vedeți, credința este o descoperire Divină. Bine. Acest Lucru întreg se zidește pe descoperire atunci, și numai dacă aceasta vă este descoperită! Isus a zis: „Îți mulțumesc Tată, că Tu ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți ai acestei lumi, și le-ai descoperit pruncilor ca celor ce vor să învețe”. Vedeți, acum, toată lucrarea se zidește acolo, voi trebuie să cunoașteți Persoana!

54 Și voi nu o puteți satisface prin atașarea de biserică. Voi trebuie să aflați Persoana, Dumnezeu Însuși, care este Cuvântul și interpretarea Lui Însuși de astăzi, promisiunile ce le-a făcut astăzi. Oamenii pe care urma El să-i aibă în această zi: „Biserica fără pată sau zbârcitură”, aceea nu înseamnă o denominație; aceea înseamnă persoane, indivizi fără pată sau zbârcitură. „Doi vor fi într-un pat, unul va fi luat, altul va fi lăsat; doi în câmp Voi lua unul și Voi lăsa altul”. Dar când Dumnezeu, acea sete sfântă să fiți ca El, și apoi vedeți Cuvântul Lui fiind dovedit în voi, dovedindu-Se Însuși, că sunteți slujitorul lui Dumnezeu. Orice zice Dumnezeu, voi doar vă aliniați cu acea, atunci treceți prin procesul corect atunci, să satisfaceți acea sete sfântă care este în voi.

55 Oh, desigur, oamenii vor râde de voi, și vor zice: „Ți-ai pierdut mintea. Ai înnebunit”. Dar amintiți-vă din ce beau ei, vedeți. Priviți unde sunt ei. Vă puteți imagina o fântână arteziană mare aruncând apă bună, și cineva jos la una din gropile acelea de jos acolo, cu mormoloci morți și crezuri și orice lucru în aceea, bând de acolo jos, privind sus și făcând haz de voi? Oh! Cum, nu știu, nu știu ce este un Izvor care astâmpără setea din care trăiți voi. Este exact corect.

Noi avem un Dumnezeu viu. Nu unul care a murit cu o mie nouă sute de ani în urmă și a stat în mormânt, ci unul care a înviat din nou. Evrei 13 : 8, zice: „El este același ieri, astăzi și în veci”. Același Duh Sfânt care a căzut în Ziua Cincizecimii este același Duh Sfânt care este aici acum. El este Partea de mulțumire, deoarece El este Cuvântul. Este corect. Duhul Sfânt a scris Cuvântul, El interpretează Cuvântul. Biblia a zis, în 2 Petru, că Duhul Sfânt a scris Biblia: „Oameni din vechime, mânați de Duhul Sfânt, au scris Biblia”.

Acum, voi nu o puteți face, nu puteți satisface acea sete sfântă cu nimic altceva decât cu Dumnezeu Însuși trăind în voi, în Persoana Duhului Sfânt. Educația, cultura, atașarea de biserică, recitarea crezurilor, voi aparține la o părtășie; toate aceste lucruri sunt foarte bune, dar ele nu vor opri absolut acea șoaptă sfântă, acea sete sfântă, mai degrabă, nu va alunga acea sete sfântă.

56 Am ascultat la Billy Graham, marele evanghelist, seara trecută. Și vă spun, mă rog mai mult pentru el acum decât m-am rugat cândva, când l-am văzut într-adevăr lovind cu acela, în felul cum au făcut. El a zis: „Acel grup din clerul bisericii venind pe drum, cu

gulerile acelea întoarse!” Se duc unde nu-i treaba lor să meargă, băgându-și nasurile în ceva. Dar ei mergeau pe drum, [Fratele Branham bate din palme - Ed.] bătând din palme și bătând din picior. Ei bine, ei arătau ca un un holy-rollers. Acum, vedeți, dar ei au ceva în ce cred. Ei au ceva ce emoționează sufletul. Ei au ceva cu care s-au emoționat. Ceva femei s-au dus și și-a vârât capul în ceva acolo jos, și au crezut că ea este un martir, și ea nu avea nici o treabă în aceea. Acum aflăm acești oameni [Fratele Branham bate din palme] Au avut ceva pentru ce să bată din palme. Ei au fost fericiți. Ei făceau ceva.

Ei bine, dacă puteți face aceea pentru un principiu, care credeți că este chiar aici; și apoi vă ridicați într-o biserică și cineva bate din palme sau bate cu piciorul, diaconul îi va conduce afară pe ușă. Vedeți, ei și-au dus oamenii într-o groapă de gunoi murdară de crez și denominație, în loc de a-i hrăni pe Cuvântul binecuvântat al lui Dumnezeu, care este predicat prin Puterea învierii lui Isus Cristos.

57 Vedeți, ei încearcă să își astâmpere setea prin a zice: „Eu sunt doctor Așa și așa”, sau vin dintr-un seminar sau o școală anumită. Dar aceea nu înseamnă nimic, nici un lucru. Dar vedeți, ei încearcă să se mulțumească, zicând: „Acum Dumnezeu mă va recunoaște deoarece eu sunt păstorul Lui. Dumnezeu mă va recunoaște deoarece sunt sfântul Părinte Așa și așa, sau episcop Așa și așa”, sau ceva în acel fel. Ei încearcă să-și sature setea lor acolo, când nu o puteți face. „Eu am un Ph.D., LL.D. Eu sunt Licențiat în Arte. Eu am aceasta.” Este în ordine. Dar pentru mine, aceea doar înseamnă că ești cu atât mai departe de Dumnezeu. Este corect. Cu atât mai departe de Dumnezeu, tot timpul!

Voi îl cunoașteți pe Dumnezeu numai prin experiență. Voi nu Îl puteți educa în voi. Acela s-a născut în voi! Acela este ceva ce vă dă Dumnezeu. Educația nu are nimic de a face cu Acela. Unul dintre cei mai mari oameni din Biblie nici nu și-a putut semna numele, Sfântul Petru. Este exact corect, el și Ioan, a zis Biblia: „Ei erau ignoranți și neînvățați”. Dar I-a plăcut lui Isus să-i dea cheile Împărăției, deoarece el înseta după Dumnezeu. Amin. Însetând după Dumnezeu, părtășie. Da, domnule. Oh, vai!

58 Mă gândesc la Isaia, acel tânăr, oh, un tânăr bun, el era acolo jos în templu, într-o zi.

Marele rege, și el și-a întors fața spre el și s-a gândit că el era unul dintre cei mai mari oameni. Că, el era un om mare. El a fost crescut, cu părinți buni, o mamă și un tată bun. Dar când s-a dus afară, politicile lui erau curate, și el a corectat lucrurile cu Dumnezeu. Și Isaia s-a uitat la el și s-a gândit că el era un om mare, l-a pus ca exemplu. Dar voi (niciodată) să nu puneți un om, ci Omul Cristos Isus, ca exemplu. Toți oamenii vor greși. După o vreme, el a ajuns într-un loc; el era rege, dar a încercat să ia locul unui preot și s-a dus în templu, și a fost lovit cu lepră.

Atunci Isaia a fost total îngrijorat, astfel s-a dus în templu și a început să se roage, el s-a gândit că se va duce jos să se roage puțin. Și acum, priviți, omul acela era un profet; dar acolo jos în templu era un om tânăr, el a plâns înaintea lui Dumnezeu, o zi, și o viziune a căzut înaintea lui. Și când s-a rugat, a văzut Îngeri, Heruvimi, cu fețele Lor acoperite cu a Lor... cu aripile și picioarele Lor acoperite, și zburau cu două aripi. Și Ei mergeau înainte și înapoi, sus și jos prin templu, strigând: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernic”.

59 Și Isaia, cea sete mare ce a avut-o, el poate era învățat. El probabil avea o educație bună. El avea o concepție minunată despre ceea ce ar trebui să fie Dumnezeu. El a auzit preoții. El a fost în templu. El a fost crescut a fi un credincios, dar, vedeți, el niciodată nu a venit față în față cu El înainte. Vedeți? El a avut o dorință să facă corect. El a vrut să fie corect, dar el doar a avut partea educațională. El avea partea teologică a Lui.

Dar când a ajuns acolo în templu în ziua aceea, și a văzut acești Heruvimi mișcându-și aripile înainte și înapoi, și-a dat seama că acești Îngeri au slujit înaintea lui Dumnezeu. Și acei Îngeri nici nu au cunoscut cândva ceea ce este păcat, și, să stea în Prezența lui Dumnezeu, ei au trebuit să-și acopere fețele sfinte, să stea în Prezența lui Dumnezeu. Atunci acel profet a strigat: „Vai de mine, că sunt un om cu buze necurate. Toată teologia mea, teologia și lucrurile ce le-am învățat, toată concepția mea minunată ce am avut-o despre Dumnezeu, acum sunt față în față cu ea”. El a zis: „Eu sunt un om cu buze necurate, și locuiesc cu oameni cu buze necurate”. Toată învățătura lor și legile,

și lucrurile ce le-au făcut, niciodată nu au ajuns la locul de unde a venit în Prezența lui Dumnezeu, și l-a văzut pe Dumnezeu cu ochii lui proprii; și mantia Lui, când ședea Sus, în Ceruri. Și acolo era el, față în față cu realitatea. Și a strigat: „Eu sunt un om cu buze necurate, și locuiesc între oameni necurați”.

60 Și atunci a fost când acel Heruvim a luat cleștele, și un cărbune de Foc de pe altar, și a atins acele buze necurate. Și l-a schimbat dintr-un fricos, sau dintr-un om educat, un învățător, într-un profet prin care se putea vorbi Cuvântului lui Dumnezeu. Sigur, în timp ce el era în Prezența lui Dumnezeu, aceea era ceva diferită. Acea sete ce a avut-o, a ajuns în locul acela atunci, încât a fost umplut cu Acela.

Și dă-mi voie să-ți spun, prietene, nu contează la câte biserici aparțineți, câte nume vă puneți, pe care drum mergeți, și dacă sunteți stropiți, botezați, sau orice sunteți; până când întâlniți acea Persoană, Isus Cristos! Acea, acela este singurul lucru care va satisface într-adevăr.

Emoția nu o va face; voi ați putea sări sus și jos și să strigați atât timp cât vreți, sau ați putea alerga sus și jos pe podea, și să vorbiți în limbi cât vreți. Și lucrurile acelea sunt sfinte și bune. Eu nu spun nimic împotriva aceleia. Dar până când întâlniți acea Persoană, acea Porție satisfăcătoare, acel Ceva care ia fiecare fibră din trupul vostru; nu prin emoție, ci prin satisfacție!

61 Am văzut un semn mic, care zicea: „Dacă însetezi, spune Parfay”. Acolo era o băutură mică, când eram un băiețel, numită Parfay. Îmi amintesc când coboram pe stradă, oh, de la pescuit, eu am fost la lac, la apele vechi stagnante. Și eram aproape mort de sete, și vedeam un semn care zicea: „Dacă însetezi doar zi Parfay”. Și am început să zic: „Parfay, Parfay”. Deveneam tot mai însetat tot timpul. Și eu... Vedeți, eu am ajuns încât nu mai puteam scuipa măcar, după un timp, eram așa de însetat.

Ei bine, vedeți, aceea nu o va face. Nimic nu o va satisface. Nu contează. Nu contează, puteți bea coca-cola, puteți bea orice vreți, cu acele dulciuri cu apele carbonatate și așa mai departe, nu există nimic care va satisface setea ca un izvor bun de apă rece. Acea va potoli setea aceea! Toate celelalte lucruri sunt înlocuitori.

62 Și de ce am vrea să luăm un înlocuitor, când există un Botez al Duhului Sfânt veritabil care satisface orice fibră și dorință din sufletul uman? Atunci stați chiar în fața morții, cum a zis marele apostol Pavel: „Moarte, unde îți este boldul? Și mormântule, unde îți este victoria? Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos!” Acea este experiența, frate, care satisface acea liniște sfântă... sau acea sete sfântă care este în voi. Acea o satisface. Voi nu aveți nimic altceva de a face referitor la aceea. Da, Acea curăță buzele.

Și acolo la fel, doar oamenii care trăiesc pe emoție, pe... Unii oameni spun: „Ei bine, noi avem mult din aceea în mișcarea noastră Penticostală”. Și ei se vor duce înăuntru, fiind bine, ei vor bate din palme [Fratele Branham bate din palme - Ed.] și vor cânta muzică. Muzica se oprește: „sh, pfiu”, o găleată de apă a mers peste orice lucru, vedeți. Acum noi o facem, am făcut un obicei în a face aceea. Noi avem, noi... Acela doar a devenit unul dintre obiceiurile noastre.

63 Dați-mi voie să vă spun ceva. Când vă închinați lui Dumnezeu, în Duh și în Adevăr, când aceea devine un obicei pentru voi să o faceți, deoarece credeți că ar trebui să o faceți; fiindcă voi credeți că dacă nu strigați, sau săriți sus și jos, sau dansați cu muzica, vecinul vostru crede că sunteți decăzut; voi beți dintr-o apă stagnată. Corect!

Până când aceea umple fiecare fibră, până când Duhul Sfânt Însuși clocotește în voi; nu contează dacă muzica cântă, dacă cântați Mai aproape, Dumnezeul meu, de Tine, sau orice este Duhul Sfânt încă sună clopotele gloriei în inima voastră. Acea satisface. Acea este Partea satisfăcătoare a lui Dumnezeu. Orice altceva mai puțin decât Acea, ești pierdut.

Ați putea vorbi în limbi ca oamenii și ca Îngerii, ați putea să vă dați toate averile să hrăniți săracii, ați putea profeti, și ați putea avea cunoștința, să înțelegeți toate tainele și toate aceste lucruri, și încă deveniți nimic (1 Corinteni 13) până acel Ceva satisfăcător care poate potoli acea sete.

„Sufletul meu însetează după Dumnezeul cel viu, ca cerbul care însetează după izvorul de apă. Dacă nu-L pot afla, voi pieri.” Când ajungeți să însetați după Dumnezeu în acest fel, ceva se va întâmpla. Duhul Sfânt vă va conduce la acele izvoare ale lui

Dumnezeu. Da, domnule.

64 Acum, există un lucru bun, să vă închinați în Duh. Este adevărat. Dar uneori aveți Duh fără Adevăr. Sf. Ioan 4, a zis: „Noi ne închinăm lui Dumnezeu, Duh și Adevăr”. Și Isus este Adevărul. Este exact corect. Și El este Cuvântul.

Izvoarele pe care Dumnezeu le-a trimis să vă sature, naturale, Satan a poluat pe fiecare din ele. El a pus drogul otrăvitor în fiecare la care a putut ajunge. Este corect? El a luat acel curs mare, a-l bisericii.

Acela, aceea era calea lui Dumnezeu. Isus a zis: „Pe această Piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu O pot birui”.

Acum există argumente diferite despre aceea. Romanii, Catolicii zic: „El a zidit-o pe Petru”. Vedeți, și dacă aceea este așa, Petru a decăzut, în câteva zile. Astfel, Aceea nu a fost. Aceea cu siguranță nu a fost zidită pe Petru, Petra, pietricică. Și apoi Protestanții spun, că: „El a zidit-O pe Sine, Isus Cristos”. Nu ca să fiu diferit, dar sunt diferit de ei. El niciodată nu a zidit-o pe nici unul.

El a zidit-O pe descoperirea despre Cine era El. El a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, nu carnea și sângele ți-a descoperit-o”. Nu cunoștința! Tu nu ai învățat-o din cărți. Tu nu ai învățat-O prin apartenența de biserică. Voi nu ați învățat-O prin strigăte. Voi nu ați... Dar Duhul Sfânt Însuși a adus Persoana lui Isus Cristos la voi, atunci: „Pe această Stâncă voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o pot birui”. Acea sete sfântă a fost satisfăcută în Persoana lui Isus Cristos. Ia te uită. Acela-i lucrul la care vrem să ne uităm, care satisface acea sete cu Aceea. Bine, aflăm că noi trebuie.

65 Cunoștința? Oh, vai! Cunoștința este un lucru mare, ne umple, și astăzi suntem plini de aceea. Dar vedeți, cunoștința... așa cum am zis zilele trecute, vorbind despre acel subiect al cunoștinței. A existat un om care stătea afară, vorbind cu un prieten al meu stând acolo, zicea: „Dacă un om nu crede în educație, de ce citește Biblia?” Ei...

M-am gândit: „Ei bine, dacă ei nu primesc ceea ce a spus Domnul Isus, cum vor primi o marionetă ca mine, ce voi zice eu?” Ei nici măcar nu-L pot înțelege pe El, cât de clar a fost.

El a zis acolo într-o zi: „Dacă nu mâncați trupul, Sângele, beți Sângele și mâncați trupul Fiului omului, nu aveți Viață în voi”. El nu a explicat-O. El s-a dus înainte. Este corect. Vedeți?

„Ei bine”, au zis ei: „acest Bărbat este un canibal. Noi vrem ca El... să-I mâncăm trupul, să-I bem Sângele. El este un vampir. Vedeți, El vrea să devenim vampiri”. Vedeți? Acei intelectuali!

Dar El a zis: „Oile Mele ascultă glasul Meu”. Vedeți, Aceea va veni la Aleși, Dumnezeu a ales prin cunoștința mai dinainte. Și pe cei care Tatăl... nimeni nu vine la Mine numai dacă Tatăl îl atrage. Și toți cei pe care Tatăl Mi i-a dat, vor veni, ei Îl vor înțelege.

Acei ucenici nu L-au putut înțelege, dar L-au crezut. Vedeți? Este corect. Dacă Îl credeți! Nu pot înțelege multe lucruri. Eu Îl cred, oricum, vedeți, deoarece Dumnezeu a zis că Acela a fost așa.

66 Cunoștința. Știți, Evanghelia lui Satan este cunoștința. Ați știut-o? El a predicat-o în Grădina Eden, la Eva, și ea a fost înșelată prin Evanghelia cunoștinței lui. Acum, și a poluat toată rasa umană, cu aceea. Este exact corect. Ei au luat programe educaționale, le-au pus în biserică. Ele sunt în ordine acolo afară, dar nu în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu, domnule. Voi nu-L cunoașteți pe Dumnezeu prin educație. Voi nu cunoașteți. Dumnezeu prin cunoaștere cum, învățând matematică și pronunțarea cuvintelor mari.

Pavel, el era un om înțelept. Dar când a venit la Cristos, și a primit Duhul Sfânt, s-a dus la Corinteni, el a zis: „Eu nu am venit la voi cu cuvinte amăgitoare ale înțelepciunii omului”, chiar dacă ar fi putut-o face. A zis: „Am venit la voi în puterea și manifestarea Duhului Sfânt, ca credința voastră să fie în Dumnezeu, nu în înțelepciunea unui om”.

Acum uneori facem programele bisericii, ei de asemenea îl cheamă pe păstorul lor. Biserica merge să voteze păstorul, ei spun: „Ei bine, acest păstor, acum, el are două diplome la facultate. El a învățat patru ani de psihologie. El a luat aceasta, aceea, cealaltă”. Și ei vor vota acel fel de om (de ce?) în locul unui păstor care crede în Cuvântul lui Dumnezeu fiind inspirat și fiind Dumnezeu, și va predica Cuvântul indiferent

de ceea ce simt oamenii referitor la Acea.

67 Dumnezeu a spus lui Ezechiel, știi, zicea: „Predică aceea dacă îl vor crede sau nu. Predică-L oricum”. Vedeți? Corect. Dacă Îl acceptă, sau nu, aceea nu este. Ei nu L-au acceptat pe Isus. El s-a dus drept înainte, predicându-L la fel. Vedeți?

În loc de un păstor adevărat care va predica Cuvântul și va crede în Dumnezeu, ei încearcă să aducă intelectul, omul care are cea mai bună educație; omul care poate sta în amvon și nu ia decât numai cincisprezece minute, ca ei să poată ajunge acasă foarte repede, și merg (unii) fac altceva, și Ricky pot să-și ia automobilul sport rapid și să pornească, și pot merge la petrecerile de twist și orice lucru. Și aceea este, oh, aceea este doar este... nu este nimic altceva decât o poluare educațională hibridă. Este corect. Acea este chiar exact ceea ce este. Este corect. Dar ce este aceea? Acea satisface gustul lor, vedeți, aceea satisface gustul unei biserici lumești.

Acea nu satisface gustul unui sfânt. El va lua Cuvântul de fiecare dată!

68 Dar ei spun: „Oh, ei bine, acum oamenii aceia și-au ieșit puțin din minte. Vedeți, ei doar nu, ei nu o primesc. Ei, ei încearcă să trăiască într-o zi trecută”.

Nu este ciudat! Eu am venit aici în Vest, și am aflat că ei încearcă toți să trăiască într-o zi trecută, ei vor întotdeauna ceva din zilele cowboy-lor demodați. Și se duc jos în Kentucky, în zilele vechi provinciale, vor să se comporte ca ei, să aibă programe din aceea. Dar când venim la Religia demodată, ei nu vor nimic din Acea.

Zilele demodate? Eu cobor aici din timpul rodeo, i-am văzut că au avut o femeie mare acolo jos, cu acea verdeață sub ochii ei, și cu părul tăiat scurt, o țigară în gură. Păi, dacă vedeau aceea în zilele trecute, credeau că are cancer pe undeva. Ei ar fi pus-o înăuntru. Cum era dacă mama voastră ar fi ieșit afară, îmbrăcată ca voi și cum se îmbracă fetița voastră astăzi, ce s-ar fi întâmplat? Ei ar fi pus-o într-un spital de nebuni. Sigur, dacă ieșea afară fără rochie. Ei bine, acum amintiți-vă, este același lucru astăzi.

Omul este putred în carnea lui. Dacă trec de vârsta mijlocie, între douăzeci și douăzeci și cinci de ani, și celulele creierului lor sunt putrede. Ei nu au... Oamenii au ajuns așa încât nu au suficientă înțelegere. Ei nu știu ce înseamnă decența. Ei nu cunosc deosebirea dintre corect și greșit. Și, oh, totuși, programul lor educațional, ei...

69 Ați știut, educația, v-o pot dovedi, este de la diavolul? Nu a citi și a scrie; dar, vreau să spun, să-și pună educația lor în biserica voastră.

Pe ce se bizuie comunismul? Știință, educație, acela-i dumnezeul lor. Satan, vedeți, aceea i-a prezentat-o Evei. De aceea se țin ei încă.

Acum a ajuns peste bisericile noastre, a ajuns peste Baptiști, Metodiști, și Prezbiterieni, Penticostali, și toți. Ceva educație, intelectuală, ceva mare așa și așa și ceva ca aceea, aceea doar îl aruncă mai departe de la Dumnezeu. Acea este greșită. Da, domnule. Acum, noi aflăm, că (ei) aceea le mulțumește dorința. Când o biserică va vota ceva în acest fel, aceea arată ce este în mintea acelei biserici, care este dorința lor, după ce însetează ei. Ei vor să spună: „Păstorul nostru este cu mintea largă. El nu se supără dacă facem baie amestecați, și el merge cu noi”.

70 O fetiță i-a spus Sarei mele, zilele trecute. Pastorul ei a fost în Africa; și când s-a întors, ea s-a dezbrăcat de haine, în noaptea aceea, cu o pereche de ceva foarte strâns pe ea, și a făcut watusi pentru el, să-l distreze pentru că a fost în Africa. Watusi este un trib pe acolo, știți. Băiete, mi-ar place să văd una din fetele mele, în adunarea mea, încercând să facă ceva în acel fel, watusi?

Vedeți, aceea arată! Și un păstor va sta și va privi la una din adunările lui, o fetiță de (șaisprezece sau optsprezece ani) acolo dezbrăcată în acel fel, și o lasă să treacă cu aceea, aceea arată că el a ieșit dintr-o groapă de gunoi, însuși, un bărbat al lui Dumnezeu să facă un astfel de lucru. Desigur.

Acea sună directă, dar îmi dau seama că predic și prin națiune. Dar știți și aceasta, frate, soră, dă-mi voie să-ți spun, acela-i Adevărul.

71 Un corb vrea lucruri moarte. Este corect. Și acela este mort! Acea este exact corect. Clar arată aici ceea ce este în capul lor și turnul lor de control, ceea ce le dă, vedeți, ceea ce este în sufletul lor. Sufletul lor tânjește după astfel de lucruri.

Sufletul lor tânjește după o biserică înalt intelectuală unde oamenii se îmbracă

frumos, și păstorul ia cincisprezece minute, sau douăzeci. Și dacă trece de acolo, ei l-au tras în comitetul de diaconi. Și el nu trebuie să spună nimic despre a purta pantaloni scurți, și nu va zice nimic despre oamenii care fac aceasta, aceea, sau cealaltă. El nu ar trebui să menționeze aceea de fapt. Dacă o fac, comitetul îl va arunca afară. Vedeți ce este aceea? Acela este filtrul omului gânditor.

Biblia a zis, la 1 Ioan 2 : 15: „Dacă iubiți sistemul lumii, sau lucrurile acestei lumi, aceea este deoarece dragostea lui Dumnezeu nu este măcar în voi”.

72 Acum ce spuneți despre aceste lucruri ce le fac ei astăzi, în numele bisericii; practicând dansuri cadril în biserică, bunco, bingo, petreceri, adolescenți rock-and-roll, twists, toate prostiile acelea! Priviți la Elvis Presley, un diavol încălțat. Pat Boone, Ricky Nelson, cel mai mare impediment ce a avut această națiune cândva! Este corect. Ei au zis: „Oh, ei sunt foarte religioși, ei cântă cântări creștine”. Ei nu ar trebui, biserica nici nu ar trebui să le permită măcar un astfel de lucru! Unii dintre acești inși se duc aici afară, și în seara aceasta ei sunt într-un hotel restaurant aici afară, dansând și cântând muzică și orice lucru, și în noaptea următoare vin la altar și plâng, și noaptea următoare ei cântă muzică la platformă. Oh, Dumnezeule, milă! Cât de departe poate merge murdăria, cât de departe, oricum? Da, domnule. Să dovedească întâi a fi un om al lui Dumnezeu, nu toate aceste prostii doar deoarece el poate bate o chitară veche sau ceva.

Prin dorința voastră, puteți spune cine este pe tronul inimii voastre. Prin ceea ce iubiți, aceea o spune. Voi, voi ziceți: „Ei bine, eu cred că lucrurile acelea sunt corecte, Frate Branham”. Ei bine, doar amintiți-vă acum, în inima voastră, voi știți ce este acolo. Da, domnule. Prin ceea ce vă hrăniți sufletul, după ceea ce însetează sufletul, și puteți vedea dacă aceea îl mulțumește; dacă nu este acest Cuvânt, atunci există ceva greșit, deoarece Duhul Sfânt trăiește numai pe Cuvânt. Vedeți?

73 Vreau să văd un alt pericol mare, chiar înainte de a încheia, dacă nu sunteți vinovați de vreunul din lucrurile acestea ce le-am menționat, și, aceea este, pericolul de neglijare a setei. Vedeți? Voi ziceți: „Eu am o sete sfântă. Dar nu sunt vinovat, Frate Branham, de a merge numai să mă atașez de biserică, și lucruri ca acestea”. Dar, vedeți, a neglija o sete! Dacă neglijați să satisfaceți o sete de apă sau hrană, veți muri. Și dacă neglijați acea sete din voi, după Dumnezeu, veți muri spiritual.

Voi cereți treziri, așteptați ca biserica voastră să aibă o trezire. Ei bine, aceea nu este trezirea pentru voi. Trezirea ar trebui să înceapă chiar în voi, când însetați după Dumnezeu. Acolo poate nu există alt membru, al bisericii, care vrea o trezire. Dacă izbucnește în voi, aceea va izbucni și în alte locuri. Vedeți? Dar, vedeți, voi neglijați setea aceea.

Dacă neglijați să mulgeți vaca, când vaca este... ugerul este plin de lapte; și dacă lăsați vaca să stea în acest fel, ea va seca. Este exact corect. Dacă neglijați să beți apă, ziceți: „Eu nu voi mai bea în continuare”, veți muri. Dacă neglijați să mâncați hrană, veți muri.

74 Astfel dacă neglijați să dați Duhului Sfânt Cuvântul lui Dumnezeu, veți muri.

Voi Creștinii, voi Bapțiștii, Metodistii, Prezbiterienii, Penticostalii, Adunările lui Dumnezeu, Unitarienii, Duotarienii, Trinitarienii, orice sunteți, vedeți; nu contează nimic pentru mine, eu nu cred căci contează la Dumnezeu. Vedeți, voi sunteți un individ, voi sunteți o unitate. Niciodată nu mergeți în cer ca Biserică o denotație. Veți merge în Cer ca persoană singură, între voi și Dumnezeu. Aceea-i tot. Nu contează la ce biserică aparțineți.

Și dacă neglijați să citiți Biblia și să credeți Biblia, și Duhul Sfânt să se hrănească pe Aceea, veți muri. Isus a zis în Sf. Ioan 4:3; Scriptura o am chiar... Isus a zis aceea: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt”. Nu doar parte din Acela.

Luăm puțin aici. Eu numesc aceea autostopist Biblic. Ei spun: „Ei bine, eu cred Aceasta, dar acum să mergem pe aici, vedeți”. Vedeți?

Voi trebuie să-L luați, Cuvânt cu Cuvânt. Isus a zis: „Omul va trăi cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”. Ați știut-o? [Adunarea zice: „Amin”. - Ed.]

Și, știți, noi am făcut această zi... o pervertire religioasă.

75 Fiica mea m-a chemat înăuntru, nu de mult, și mi-a zis: „Tată”, lângă casă, a zis ea: „vino pe aici, noi vom avea un program religios”. Acelea erau cântări, cântări de

imnuri, și acolo erau ceva Ricky mici citind acolo sus. Și dacă am văzut cândva o mișcare profanatoare, aceea a fost! Acei inși de acolo, și oamenii, mi se părea că sunt mai mult ca un spectacol în mijlocul publicului. Presupunerea a fi un trib de Indieni, și ei se prosteau, și săreau și boxau unul cu altul.

Unde, unde s-a dus cu sinceritatea, unde sunt acele imnuri demodate ce le cântam, și să ne bucurăm în Duhul lui Dumnezeu, și lacrimile curgând pe obraji? Și acum încercăm ne să ținem respirația, încât nu mai avem suficient aer în noi, până când fața se albăstrește, să încercăm să arătăm că suntem un fel de cântăreț. Vedeți, noi am copiat aceea de la Hollywood, și toate programele acestea ce le vedem prin aceste cântări de imnuri intelectuale și instruire a glasului. Îmi place să aud cântări bune; îmi place să aud cântări bune demodate, simțite din inimă, cântări penticostale. Dar cu siguranță nu-mi place să aud acele mieunături ce le numesc ei cântări, astăzi. Este corect. Cred că acela este cel mai ridicol lucru. Aceea este o pervertire. Este corect.

76 Îmi place să văd un bărbat când este un bărbat. Nu-mi place să văd pe unul cu lenjeria soției aici, și mergând ca un manechin; și o șuviță atârând aici în față, și două șuvițe de păr atârând ca bretonul, tăiate în față. Aceea, eu nu pot numi acela un bărbat. El nu știe de care parte a rasei aparține. Vedeți? Este corect. Vedeți femeia, priviți, femeia încearcă să și-l taie, să-și facă părul ca bărbatul; bărbatul încearcă să-și facă părul, șuvițe, ca femeia. Bărbatul poartă lenjeria soției lui; ea poartă salopetele lui. Vedeți, doar o pervertire, chiar în jur.

Și acela-i chiar același lucru cu națiunea, cu oamenii, cu bisericile, cu orice lucru. O Dumnezeule! Unde se termină lucrul? Venirea Domnului Isus Cristos, acela-i sfârșitul lui.

77 Astfel, dacă neglijați să hrăniți Duhul Sfânt, Cuvântul lui Dumnezeu! Isus a zis: „Orice Cuvânt va fi prin Duhul Sfânt”. Și ascultați acum. Dacă încercați să-L hrăniți cu lucrul greșit, dacă Acela este Duhul Sfânt veritabil în voi, Acela va cunoaște diferența. Acum, amintiți-vă, Cuvântul lui Dumnezeu este lucrul din ce se hrănește Duhul Sfânt. El nu se hrănește cu entuziasm. El nu se hrănește cu educație. El nu se hrănește cu mers la biserică. El nu se hrănește cu teologii. Există multă deosebire între ceva inspirat și un punct de vedere teologic din aceea.

Toți teologii aceia din zilele lui Isus, vai, ei au avut cuvânt cu cuvânt, pagină cu pagină, toate puse jos, Mesia trebuie să vină în acest fel! Aceea este exact cum era. Și ei, fiecare, l-au pierdut. Știți cum a zis Isus când va veni, a zis: „Voi sunteți ai tatălui vostru diavolul, și faceți lucrările lui”.

Aceea nu le-a fost descoperită ceea ce era Cuvântul real. Vedeți, ei au pierdut colțurile acelea mici, așa cum le pierd astăzi. „Dacă aparțineți la aceasta și aparțineți la aceasta, veți fi în ordine”. Să nu o credeți. Voi trebuie să aparțineți la Cristos. Și dacă există Ceva în voi, flămânzind după Cristos!

78 Doar amintiți-vă, când ați fost în coapsele tatălui vostru, ați fost cu el atunci. Dar tatăl vostru nu v-a cunoscut atunci, și voi nu l-ați cunoscut pe tatăl vostru. Și voi a trebuit să veniți să fiți născuți. Și Dumnezeu a făcut o cale prin mama voastră, pentru stratul seminței, și atunci aceea a venit. Și apoi ați devenit un bărbat sau o femeie, orice a fost, atunci l-ați recunoscut pe tatăl vostru, și tatăl vostru a putut avea părtășie cu voi.

Acum, amintiți-vă, dacă aveți Viață Eternă, Viața voastră a fost în Dumnezeu la început. Și, Viața, Dumnezeu este Cuvântul. Și apoi Cuvântul s-a făcut trup în Isus Cristos, Dumnezeu a coborât să locuiască în trupul Lui Propriu, făcându-Se Fiul lui Dumnezeu. Când Dumnezeu a coborât să locuiască în acela, voi ați fost în El când a fost răstignit. Și ați fost răstigniți cu El și ați murit cu El la Calvar. Ați fost îngropați cu El, pe munte. Și ați înviat cu El, în dimineața Paștelor. Și acum stați împreună în locurile Cerești, în El, și acum aveți părtășie cu El. Vedeți?

Dumnezeu Însuși a devenit unul dintre noi. „Nimeni nu l-a văzut pe Tatăl, cândva, singurul Născut al (Fiul) Tatălui l-a declarat”. Aceea este, Dumnezeu a devenit om, astfel El să poată avea părtășie cu voi ca om. Vedeți? Și acum sunteți trup, și El este trup. Dumnezeu este făcut trup între noi, în Persoana Fiului Său, Isus Cristos. Și în El era Dumnezeu. El era Dumnezeu, nici mai mult nici mai puțin decât Dumnezeu. El era Dumnezeu. „Dumnezeu manifestat în Fiul, Isus Cristos”, care l-a făcut Emanuel, așa cum a zis profetul că va fi.

79 Acum vedeți, atunci, voi a trebuit să fiți înainte de a fi formată lumea cândva,

numele vostru a fost pus în Cartea Vieții Mielului. Și atunci ce puteți mânca? Duhul Sfânt trăiește prin Cuvântul lui Dumnezeu. Și acum în Apocalipsa 22:19, Biblia a zis: „Oricine va scoate un Cuvânt din Aceasta, sau va adăuga un cuvânt la El, partea lui va fi scoasă din Cartea Vieții”. Vedeți cât de adâncă este? Nu puteți, Duhul Sfânt nu va trăi pe lucrurile lumii.

Ca un porumbel și o cioară. O cioară este o mare fățarnică. O cioară, acel ins poate merge acolo afară și poate mânca grâu toată ziua; și poate merge pe acolo să zboare pe acela, pe un hoit mort vechi, și să-l mănânce la fel. El poate sta în câmp și poate mânca cu porumbelul, grâu, și merge pe acolo și mănâncă din hoiturile moarte.

Dar porumbelul poate mânca grâu toată ziua, dar nu poate mânca hoituri moarte, deoarece acela este un porumbel. Și un porumbel nu are fiere. O mușcătură din acel hoit vechi, acela va omorî porumbelul. Vedeți, el nu are fiere. În acel fel este aceea, fără amărăciune.

Și în acel fel este cu un creștin adevărat, veritabil. Ei nu vor lucrurile lumii. Ei doar mănâncă Cuvântul lui Dumnezeu, și numai Acela; care este curat, Filtrul omului gânditor. Vedeți, ei vin prin Acela, și numai Acela. Lucrurile moarte ale lumii, aceea miroase pentru ei.

Priviți la cioara veche din zilele distrugerii potopului, zburând din trup în trup, mâncând din trup în trup, mâncând acele hoituri moarte vechi, el nu s-a mai întors în arcă. Dar porumbelul nu a putut afla odihnă pentru picioarele lui, vedeți, el a venit înapoi în arcă unde găsea grâu. Și în acel fel facem noi, noi trăim prin Cuvântul lui Dumnezeu.

80 În Psalmul 42, David trebuie că a scris acest Psalm, Psalmul 42, când era un fugar, când a zis: „Sufletul meu însetează după Tine, cum dorește cerbul izvorul de apă”. Iată, a strigat el. David a fost un fugar. El a fost... El a avut uleiul de ungere peste el, el știa că va fi rege. Profetul l-a uns ca rege. Acum observați, și acolo era el, a avut un grup mic de soldați, făcuți dintre neamuri, și așa mai departe, care erau sus pe munte. Unde, orașelul lui preaiubit, din cauza păcatului lor, s-au înconjurat cu o garnizoană de Filistenii. Și David, în acea zi fierbinte, aceea trebuie că a fost când a scris Psalmul: „Așa cum cerbul dorește izvorul de apă”.

Îl observați pe David în această stare. El a privit jos, el s-a uitat la orașelul lui preaiubit. Și el și-a amintit când era un băiețel, ducea oile la un bazin anumit acolo. Aceea era o țară mare, cu multă apă, și o țară a pâinii, la fel, acolo jos. Într-adevăr, Betleemul înseamnă „casa Pâinii lui Dumnezeu”. Și atunci când David și-a amintit cum mergea acolo bând acea apă rece, bună, și aici el ședea aici sus acum, un fugar, departe de poporul lui propriu. El nu avea nici un loc unde să meargă, și sufletul lui trebuie că a strigat după acea apă bună rece.

81 El a avut câțiva slujitori acolo care, vai, chiar cea mai mică din dorințele lui era o poruncă. Și ei, trei dintre ei, și-au luptat calea prin acel rând de Filistenii; cincisprezece mile, șapte mile, sau ceva, jos și înapoi; tăindu-și calea prin ei, și i-au adus o băătură din acea apă. Dar setea sufletului...

Trupul lui, el era acolo sus, probabil a trebuit să bea din orice a putut afla, ceva burdufuri vechi de capre și alte lucruri, cu ceva apă fierbinte veche, în ziua aceea fierbinte. El s-a gândit: „Dacă aș putea doar să stau jos să-mi potolesc această sete ce o am! Dacă aș putea merge acolo jos la Betleem și să stăm lângă acel izvor, să bem!”

Și când s-au dus jos să ia apă, și au adus-o înapoi, setea sufletului lui era așa de mare, nu pentru Betleem, ci pentru Ierusalim; sufletul lui era. Astfel a sacrificat apa, a zis: „Nici măcar nu o voi bea”. A turnat-o pe pământ. Vedeți, sufletul lui a fost mai însetat după Dumnezeu, decât era să-și satisfacă potolirea unei bune... setei trupului lui, cu o apă rece bună. El a turnat-o pe pământ.

82 Vedeți, casa lui Dumnezeu, apele de răcorire a sufletului din Ierusalim, care este de sus! Isus a zis, în Ioan 6:33: „Eu sunt Pâinea Vieții. Eu sunt Pâinea Vieții”. Betleem „casa lui Dumnezeu”, biserica noastră, biserica pământescă a lui Dumnezeu, biserica ce este aici pe pământ. Ne place să mergem la biserică aici pe pământ, dar mai mare este Ierusalimul, care este de sus, care este Dumnezeu. Ierusalimul de sus, care este Dumnezeu! Mai mare este setea aceea a sufletului, să fim acolo cu El, decât ar fi doar să vă satisfaceți cu apartenența la o biserică pe undeva. Vedeți, apartenența la o biserică

nu va mulțumi setea aceea. David a dovedit-o aici, apele chiar din casa lui Dumnezeu, vedeți, el a turnat-o pe pământ; să afle trecere, să ia o băutură rece, bună din Dumnezeu. Chiar la aceea... Mai mare decât setea din voi, este setea aceea a însetării sufletului după Dumnezeu.

83 Observați Ierusalimul, cuvântul. „Ierusalimul este de sus”, a zis Biblia: „că noi suntem... este Mama noastră a tuturor”. Și Cristos este Mama noastră. Ne dăm seama că Dumnezeu este Mama noastră, că noi suntem născuți din El. Cuvântul simplu înseamnă „pace”, Ierusalim, Shalom. Sau, Shalom, care înseamnă „pace,” Ieru-shalom, vedeți, înseamnă „pace”.

Mai mare ar trebui să fie setea unui suflet, după apele Vieții, decât să zici că aparții la o biserică; setea sufletului nu poate fi satisfăcută, setea reală, adevărată. Aceea poate fi pervertită. Puteți crede că sunteți în ordine, când vă atașați de biserică, dar aceea nu este Aceea. Aceea nu va satisface setea veritabilă pentru Dumnezeu. Aceea doar simplu nu o va face. Ea doar... Ea doar nu este acolo.

84 Acum David a zis, în Psalmul 42:7 aici: „Când adâncul cheamă adâncul, la sunetul căderilor apelor Tale”, chemarea sufletului.

Priviți, deseori am folosit aceasta ca o ilustrare. Dacă există o aripioară pe spatele unui pește, aceea trebuia să fie pusă acolo pentru el să înoate. El are nevoie de aceea. Acum cum ar fi dacă el ar zice: „Eu voi fi un pește diferit. Eu voi fi un pește deștept, educat. Aha, eu doar voi... Eu voi crede o teologie reală adevărată! Eu cred că nu trebuie să am acea aripioară”? El nu va merge prea departe în apă, nu-i așa? Și acela este exact corect.

Cum ar fi dacă un pom ar zice: „Acum, trebuia să fie un pământ întâi, ca eu să cresc în el. Este corect. Eu trebuie să cresc aici. Dar eu voi fi un pom diferit, aș vrea ca ei să mă pună aici în mijlocul străzii, să pot fi observat”? Vedeți, el nu ar trăi prea mult. Vedeți? Este corect.

„Când adâncul cheamă Adâncul.” Este nevoie de mai mult decât apartenența de biserică. Este nevoie de mai mult decât a da mâinile cu predicatorul. Este nevoie de mai mult decât a trăi o viață bună dreaptă. Este nevoie de ceva să vă mulțumească în interiorul vostru, care se toarnă de la Dumnezeu, în suflet. „Adâncul cheamă Adâncul, la căderea sunetului talazurilor Tale, Doamne. Adâncul cheamă Adâncul!”

85 Ce fel de sete credem că a fost în noi în seara aceasta? Noi, ca oameni Penticostali, unde am ajuns? Ce fel de sete este în noi? Ce fel de sete este în mine? Ce fel de sete este în voi? Nu încercați să liniștiți acea sete sfântă pentru Dumnezeu.

Cu ani în urmă, când aveau aur aici în munți. Am citit o poveste, cu mulți ani în urmă, aceea s-a ținut de mine întotdeauna. Ea zicea că a existat un cercetător care s-a dus pe aici pe undeva dincolo de munți aici, și cercetător după aur, și a ajuns la o pretenție bogată. Și a venit înapoi, gândindu-se; când va ajunge în oraș, orice va fi el, problemele lui se vor termina. Și el a încercat să zică: „Mâine voi intra și voi...” Doar o zi de călătorie, el va fi în oraș, și va avea aurul. Și el avea saci mari plini cu el.

86 El a avut un câine cu el. Nu să comparăm acum câinele cu Duhul Sfânt, dar eu fac o ilustrare. Dar acest câine...

Prin noapte, cercetătorul s-a culcat în patul lui, și a început să se gândească: „Acum mâine voi duce tot aurul meu înăuntru, și voi deveni chiar ceea ce am vrut întotdeauna să fiu. Eu întotdeauna am vrut să fiu un om bogat. Am vrut să posed lucruri bune, și altele”.

Și atunci câinele lui a început să latre, și din cauză că acolo se apropia un dușman. Și el s-a dus acolo afară, și a zis: „Taci!” Astfel câinele s-a liniștit. Și nu a trecut mult timp până când s-a urcat în pat, el a început ca și cum urma să doarmă, și câinele a început din nou, doar a sărit din lanț. Și el s-a dus la ușă din nou, a zis: „Taci! Vreau să știi că mâine sunt un om bogat, vedeți”, și acelea erau visurile lui mari. Dar câinele a început să latre din nou.

87 Și în final, el a devenit așa de descurajat, el s-a dus și și-a luat pușca și a împușcat câinele, și l-a omorât. El a zis: „Nu mai am nevoie de tine, oricum. Mâine sunt un om bogat. Eu voi deveni un om bogat, mâine”.

Și el a pus pușca jos în colț, s-a întors cu spatele la ușă, s-a culcat. Și omul care l-a

urmărit de mai multe zile, s-a strecurat înăuntru și l-a omorât. El nu a fost un om bogat, vedeți, el a oprit acel sunet de avertizare care încerca să-i spună că viața lui era în pericol.

88 Și, frate, soră, voi niciodată nu puteți fi în stare să... Niciodată să nu încercați să liniștiți acea chemare sfântă din inima voastră, vedeți, prin apartenența la biserică, prin recitarea unui crez, prin apartenența la vreo organizație anumită.

Există numai un singur lucru ce o poate mulțumi, aceea este Persoana, Isus Cristos. „Așa cum cerbul dorește izvorul de apă, tot la fel sufletul meu însetează după Tine, Dumnezeule. Sufletul meu însetează după Dumnezeul cel viu"! Vedeți, există ceva în voi, care vrea să vadă mișcarea lui Dumnezeu. Sufletul vostru însetează după Acela. Nu vă opriți la nimic mai puțin decât Acela.

Să nu dați voie vreunui păstor să vă spună: „Voi doar trebuie să dați mâna cu el, să vă atașați de biserică, sau să aparțineți la această organizație". Să nu ucideți acel susur sfânt. Acela vă avertizează. Într-o zi va veni când veți coborî la capătul drumului.

89 Ca o domniță mică din orașul nostru din care am venit. Ea a spus... O fetiță s-a dus sus la biserică, o fetiță foarte frumoasă. Și ea cobora pe stradă. Avea părul lung, știți, și părul ei tras în spate ca un bulb de usturoi, aproape, și fața ei arăta... fără machiaj. Și această față, ei râdeau de ea, zicea: „Dacă nu ai fi avut acel predicator bătut în cap ce îl ai acolo", vorbind despre mine, zicea: „tu ai putea arăta ceva mai decent. Dar tu arăți ca ceva dintr-un magazin antic". Și oh, ea într-adevăr o grebla peste cărbuni, de fiecare dată când o vedea în acel fel. Zicea: „Păstorul nostru este cu mintea largă". Zicea: „El îi cunoștea. De ce faci în acel fel? Aceea nu însemna nimic, cum te îmbraci sau gândești". Contează! Biblia lui Dumnezeu a zis căci contează. Noi trebuie să trăim prin fiecare Cuvânt!

Astfel fetița nu i-a acordat niciodată nici un pic de atenție, s-a dus înainte. Ea este un misionar acum.

90 Astfel atunci această tânără a primit o boală venerică, și a murit. Un prieten al meu a pompat lichidul de îmbălsămare în ea când a murit. El mi-a spus, zicea... După ce a murit, el a continuat să miroase lichidul. Ea a avut o gaură mâncată în partea laterală, boală venerică. Ei nici măcar... Chiar părinții ei nu au știut ce este rău cu ea. Și ea a murit. Dar înainte de a muri...

Ea învăța la școala duminicală. Și tot grupul ei de școală duminicală a venit înăuntru, ei au vrut să o vadă când merge în Cer, Îngerii să vină să o ducă. Și păstorul ei afară, fumând o țigară, se ducea în sus și-n jos pe holul spitalului. Și ei urmau să cânte cu toții când ea va muri, știți. Ei știau că ea va muri. Doctorii au zis că ea va muri, astfel ei toți vroiau să vadă Îngerii venind, să o ducă.

91 Și deodată, când ea a stat în fața realității! Acum, ea era o membră loială a bisericii, ea era un învățător de școală duminicală, și un membru loial al unei biserici denominaționale mari. Dar când a început să se lupte, moartea a atins-o; ochii ei s-au bulbucă, și a zis: „Sunt pierdută!" A zis: „Sunt pierdută! Mergeți aduce-ți păstorul!"

El și-a scos țigara, a intrat, a zis: „Aici, aici! Aici, aici! Ei bine aduceți doctorul să-i dea o injecție cu droguri".

A zis: „Nu vreau nici o injecție". A zis: „Mă înșelătorule de oameni! Eu mor, și merg în iad. Eu sunt pierdută din cauză că nu mi-ai spus Adevărul. Mergeți aduceți acea fată Gooduse, și aduceți-mi-o, foarte repede. Ea este corectă".

Așteptați până când dați față cu realitatea odată. Nu încercați să o explodați cu ceva pușcă modernă, educațională, cu țeavă dublă. Ascultați la acea avertizare a Duhului Sfânt, în seara aceasta, ce vă avertizează: „Eu sunt Calea, Adevărul, și Viața; nimeni nu vine la Tatăl, decât prin Mine". Și El este Cuvântul.

Să ne aplecăm capetele doar un moment.

92 Aș vrea să citez încă un Cuvânt al Domnului Isus, în timp ce vă gândiți la aceea. Isus a zis, în Matei 5: „Ferice de cei flămânzi și însetați". Este chiar mai binecuvântat să aveți acea sete în voi. Ați venit la un punct ca al vostru... tot sistemul vostru să fie așa de poluat prin denominaționalismuri, ceva culte mici și clanuri, și lucruri, ceva ordine bisericesti mici, sociale, ca atașarea de loje, și așa mai departe, din biserică în biserică? A fost diavolul în stare să pună apa poluării, și voi vă tăvăliți în ea, ca un porc într-o

groapă? Când, nici nu știți ce este potolirea setei reale a lui Dumnezeu; a-l vedea pe El, o realitate, prin Duhul Sfânt trăind în voi, și manifestându-Se. Dacă sunteți în acel fel în seara aceasta, dacă încă însetați după Dumnezeu, dați-mi voie să vă spun:

Există un Izvor plin cu Sânge,
 Curs din venele lui Emanuel,
 Unde păcătoșii scufundați sub cursul lui,
 Pierd toate petele de vină.
 Acel tâlhar s-a bucurat să vadă
 Acel Izvor în ziua lui;
 Unde pot, așa de rău ca el,
 Să-mi spăl păcatele.
 De când prin credință am văzut acel curs
 Rănilor Tale curgătoare procurând,
 Dragostea răscumpărătoare a fost tema mea,
 Și va fi până voi muri.

93 Dacă aveți acea sete în seara aceasta, să cunoașteți mai mult despre Dumnezeu, și să veniți mai aproape de El, ați vrea doar să vă ridicați mâna acum în timp ce fiecare cap este aplecat, zicând: „Roagă-te pentru mine”. O Dumnezeule, privește mâinile!

Afară în țară unde se transmite acum, din est, nord și sud, voi din camerele acelea, ridicați-vă mâinile către păstori și orice altceva este acolo, ceea ce doriți; voi, ceva în voi, însetează după Dumnezeu. Acea sete sfântă!

Să nu o satisfaceți. Oh, voi ziceți: „Frate Branham, eu am strigat odată. Am dansat în Duh”. Să nu, să nu, nu luați aceea. Nu.

Așteptați până vine acea satisfacție, Partea satisfăcătoare a plinătății Duhului Sfânt vine înăuntru, atunci aceste clopote ale bucuriei de strigare, și vorbire în limbi, și dansare în Duh, vor veni. Voi nu trebuie să o faceți prin muzică. Voi o veți face când sunteți pe stradă, în mașină. O veți face când măturați podeaua. O veți face când bateți cuie în perete, cu lucrarea voastră de tâmplar. Orice sunteți, acea Bucurie negrăită și plină de glorie!

Acum să ne rugăm.

94 Dragă Tată Ceresc! Acest Mesaj lung, alungit, tras, mic în seara aceasta, dar, dragă Dumnezeule, fie ca Duhul Tău cel Sfânt să elibereze însemnătatea lui fiecărei inimi. Chiar în această biserică, în seara aceasta, au existat foarte multe mâini ridicate, peste tot în holuri și peste tot. Noi ne rugăm, Dumnezeule drag, pentru ei. Oh, fie ca Partea mulțumitoare a lui Dumnezeu, care este Cristos, nădejdea slavei, speranța Vieții în voi, fie ca Acea să vină la fiecare din ei.

Peste tot prin națiune, din California, de sus din New York acum, unde este dimineață devreme, ei ascultă acolo sus; prin New Hampshire, și prin Boston, și prin Texas, prin Indiana, în California, și în jur. O Dumnezeule, privește la mâinile acelea; privește ce este sub ele, Doamne, acea inima de acolo flămândă și însetată.

95 Această zi pervertită, unde diavolul a orbit ochii oamenilor, doar să se atașeze la biserică, și să zică: „Acea este tot ce aveți nevoie”. Și ei încă se uită la ei înșiși, și văd cum fac ei, și dorința ce o au să fie ca lumea.

Când Biblia ne spune: „Dacă iubim lucrurile lumii, dragostea lui Dumnezeu nici nu este în noi”.

Doar ne gândim, Tată, cât de pervertit poate face acel Cuvânt real adevărat, cum pot ei spune: „Oh, noi credem Biblia, dar nu Aceasta. Noi nu o credem Aceasta. Noi credem că acesta era pentru o altă epocă. Noi credem că acesta este Acela”, deoarece ceva denotație le-a răsucit mințile în acea groapă de gunoi.

Când Isus a zis: „Oricine va scoate un Cuvânt din Acesta, sau va adăuga un cuvânt la El, partea lui va fi scoasă din Cartea Vieții”.

Dumnezeule drag! Ne gândim la descurajările ce vor fi la Judecată, când oamenii ce

au trăit bine, curat, o viață sfântă, s-au dus la biserică cât de loiali au putut fi, și pierduți.

96 Ne gândim la Fariseii aceia, cum, la băieții mici, ei au fost instruiți în Cuvânt, au crescut prin școli și orice lucru, sfinți (au trebuit să fie, sau să fi fost omorâți cu pietre), și Isus a zis: „Voi sunteți de la tatăl vostru diavolul”.

Cum s-a dus Israelul acolo jos! Și fie ca aceasta să fie o avertizare către Penticostali, Doamne, prin țară. Cum Moise, un profet, a coborât în Egipt, să împlinească Cuvântul lui Dumnezeu, să le aducă lumina de seară! Cum au văzut ei marile miracole ale lui Dumnezeu! Cum l-au urmat, au trecut Marea Roșie, au fost botezați spre el, au intrat în pustie și au mâncat hrana Îngerilor ce a căzut din Cer. Și apoi au refuzat să ia tot Cuvântul, când ei au venit înapoi de la Cades Barnea... la Cades Barnea, din țara promisă, și au zis: „ei sunt ca uriașii; noi nu o putem face”. Când Dumnezeu a zis: „Eu deja v-am dat țara”! Linia graniței! Isus a zis: „Ei sunt, fiecare, morți. Ei sunt morți”, pierduți, fără Dumnezeu, chiar dacă au făcut toate aceste lucruri. Ei au văzut aceste miracole; s-au bucurat, au dansat sus și jos pe coasta mării cu Miriam, când băteau tamburina. Și numai trei, din două milioane, au intrat.

97 Ne dăm seama, Tată, că atunci când sperma, genele de la mascul și femelă, vin împreună, există numai unul, dintr-un milion, care este acceptat. Un germen de la mascul află oul fertil al femeii, femela, și ceilalți, un milion pier.

Au fost un milion, două milioane, ce au ieșit din Egipt; doi, Iosua și Caleb, au intrat în țară. Unul dintr-un milion. Tată, eu tremur când mă gândesc la aceea. Mă gândesc, prin lume astăzi, cinci sute de milioane de creștini, aceea va fi cinci sute dacă vei veni în seara aceasta. O Dumnezeule, lasă-ne să ne amintim că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu stă, ca amintire. Noi trebuie să-L credem. Trebuie să-L ascultăm.

Și când ai zis: „Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt. Că promisiunea este a voastră, și a copiilor voștri, și pentru toți acei ce sunt departe, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” Și Dumnezeule, Tu încă chemi, în seara aceasta, și promisiunea este atât timp cât chemi.

Și oamenii din clerul bisericii au răsucit mințile oamenilor acelora, și i-a dirijat printr-o educație, școală denominațională de teologie, la un lucru să zică: „Oh, voi doar credeți”. Și diavolul crede, dar el nu poate primi Duhul Sfânt. Iuda Iscarioteanul era un... a făcut tot restul, ce au făcut ucenici, predicând Evanghelia; dar când a venit timpul ca el să primească Duhul Sfânt, el și-a arătat culorile.

Dumnezeule, fie ca oamenii din țară în seara aceasta să-și dea seama de aceea, fără experiența aceea, ei sunt pierduți. Fie ca aceea să fie în seara aceasta ca sufletele lor să fie satisfăcute cu Porția Ta, Doamne, în timp ce îi încredințăm în Mâna Ta. Ei sunt ai Tăi, Doamne. Noi suntem numai responsabili pentru Cuvânt. Mă rog ca ei să creadă cu toată inima lor, și să fie umpluți cu Duhul Sfânt. Ji-o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Îl iubesc, Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit

Și-a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

98 Oh, El este Porția satisfacției voastre? [Adunarea zice: „Amin”. - Ed.] Oh, vai! Voi Îl iubiți cu toată inima? [„Amin.”] Acum, Cuvintele acelea sunt uneori tăioase, dar să cântăm în Duhul acum, vedeți, fiecare din noi acum. Să dăm mâinile cu fratele care stă alături de voi, soră, și doar spuneți: „Dumnezeu să vă binecuvânteze, pelerinule”, în timp ce o cântăm din nou. [Fratele Branham dă mâna cu oamenii.]

Îl iubesc, Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit

Și-a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Acum dăm mâinile unii cu alții. Acum doar să ne închidem ochii să cântăm în Duh, ridicăți-vă mâinile spre El.

Îl iubesc, Îl iubesc
 Că-ntâi El m-a iubit
 Și-a plătit salvarea mea
 Pe lemnul Calvarului.

Oh, nu este El minunat?

Minunat, minunat, îmi este Isus,
 Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu Puternic este El;
 Oh, m-a salvat, m-a scos din tot păcatul și rușinea,
 Minunat este Răscumpărătorul meu, slavă Numelui Său!
 Oh, minunat, minunat, îmi este Isus,
 Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu Puternic este El;
 Oh, m-a salvat, m-a scos din tot păcatul și rușinea,
 Minunat este Răscumpărătorul meu, slavă Numelui Său!

99 Oh, sunteți entuziasmați de experiența voastră cu Cristos? [Adunarea se bucură: „Amin”. - Ed.] Nu este El minunat? Nu satisface El?

Odată am fost pierdut, acum sunt aflat, scăpat din orice
 condamnare,

Isus dă libertate și salvare deplină;
 M-a salvat, și m-a scos din tot păcatul și rușinea,
 Minunat este Răscumpărătorul meu, laudă Numelui Său.
 Oh, minunat, minunat, îmi este Isus,
 Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu Puternic este El;
 Oh, m-a salvat, m-a scos din tot păcatul și rușinea,
 Minunat este Răscumpărătorul meu, laudă Numelui Său!

100 Credeți că aceea este Scripturală? [Adunarea zice: „Amin”. - Ed.] Biblia a zis:
 „Bateți din palme. Scoateți strigăte de bucurie înaintea Domnului”. Știți, întotdeauna mi-
 a plăcut să cânt muzică la instrument. Fiica mea, Rebeka, ia lecții de pian. Băiețelul meu
 ia la trompetă. Dar eu am învățat un instrument cu zece corzi, [Fratele Branham începe
 să bată din palme].

Minunat, minunat, îmi este Isus,
 Sfetnic, Prinț al Păcii, Dumnezeu Puternic este El;
 Oh, m-a salvat, m-a scos din tot păcatul și rușinea,
 Minunat este Răscumpărătorul meu, slavă Numelui Său!

Îl iubiți? [Adunarea zice: „Amin”. - Ed.]

Umblăm în Lumina Sa, o Lumină frumoasă,
 Vino unde stropii de rouă ai harului strălucesc;
 Strălucesc peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
 Isus, Lumina lumii.
 Umblăm în Lumina Sa, o Lumină frumoasă,
 Vino unde stropii de rouă ai harului strălucesc;
 Strălucesc peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
 Isus, Lumina lumii.

101 [Fratele Branham începe să fredoneze: „Isus Lumina lumii”, și atunci adunarea la
 fel fredonează cu el. - Ed.] Închinați-vă lui Dumnezeu cu tot ce aveți.

Când sfinții merg mărșăluind,
 Când sfinții merg mărșăluind,

Doamne, vreau să fiu în acel număr
 Când sfinții merg mășăluind.
 Oh, când Îl vor încorona Domn al tuturor,
 Când Îl vor încorona Domn al tuturor,
 Doamne, aș vrea să fiu în acel număr
 Când Îl vor încorona Domn al tuturor.
 Oh, când soarele refuză să strălucească,
 Când soarele refuză să strălucească,
 Doamne, vreau să fiu în acel număr
 Când soarele refuză să strălucească.

Vă place aceea? [Adunarea zice: „Amin”. - Ed.] Acum mă întreb dacă aveți picioarele convertite, nu veți mai dansa, acolo afară pentru lume? Vedeți? Să batem picioarele noastre, pentru Domnul, pentru Domnul. Mâinile voastre sunt convertite, nu veți mai fura? Buzele voastre sunt convertite, nu veți mai minți? Doar nu luați religie în capul vostru, să o luați peste voi. Acea este. Acea ia omul întreg. Este corect. Acum să ne batem picioarele.

Când sfinții merg mășăluind,
 Când sfinții merg mășăluind,
 Doamne, vreau să fiu în acel număr
 Când sfinții merg mășăluind.
 Oh, când sfinții merg mășăluind,
 Când sfinții merg mășăluind,
 Doamne, vreau să fiu în acel număr
 Când sfinții merg mășăluind.

Acum să ne ridicăm mâinile.

Când sfinții merg mășăluind,
 Când sfinții merg mășăluind,
 Doamne, vreau să fiu în acel număr
 Când sfinții merg mășăluind.
 Când Îl vor încorona Domn al tuturor,
 Când Îl vor încorona Domn al tuturor,
 Doamne, aș vrea să fiu în acel număr
 Când Îl vor încorona Domn al tuturor.

102 Nu-l iubiți? [Adunarea se bucură: „Amin! Glorie! Aleluia” - Ed.]

Atunci umblăm în Lumina Sa, (El este Lumina, știți), Ea este o Lumină frumoasă,

Ea vine unde stropii de rouă ai harului strălucesc;
 Ei bine, strălucesc peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
 Isus, Lumina lumii

Credeți că El este Lumina lumii? [Adunarea zice: „Amin”. - Ed.] Credeți? Pavel a zis: „Când voi cânta, voi cânta în Duhul. Dacă mă închin, mă voi închina în Duh”. Vedeți, orice faceți, faceți în Duh. Este corect. Și Duhul aduce Cuvântul Vietjii. Este corect? Este corect. Da, domnule.

Toți sfinții Luminii proclamați,
 Isus, Lumina lumii;
 Har și milă în Numele Lui,

Isus Lumina...

Atunci ce facem?

Vom umbla în Lumina Sa, o Lumină frumoasă,
Vino unde stropii de rouă ai harului strălucesc;
Strălucesc peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
Isus, Lumina lumii

103 Scuzați-mă pentru că v-am încurcat pe voi cântăreții, în acel fel, dar eu doar au fost purtat. Nu știu mai bine decât doar să mă închin. În acel fel o faceți. Da, domnule. Eu sunt mulțumitor pentru această oportunitate, fratele Mack, să vin să am părtășie cu voi, și biserica voastră aici în seara aceasta, toți oamenii aceștia buni.

Și voi care v-ați ridicat mâinile pentru botezul Duhului Sfânt, cred că îl veți întâlni pe păstorul vostru Mack aici, sau unii dintre ei, și mergeți în spate într-o cameră aici. Și doar amintiți-vă, când Dumnezeu a vorbit Cuvântul la început, și a zis: „Să fie!”, acolo a trebuit să fie! Și El a zis: „Ferice de cei ce flămânez și însetează după neprihănire, că ei vor fi săturați”. Vedeți, aceea trebuie să se întâmple. Veniți să vizitați păstorul vostru aici, și stați alături de el în timp ce predică Evanghelia.

104 Acum să cântăm din nou acea cântare veche, bună doar ne place: „Umblăm în Lumină”.

Isus a zis: „Eu sunt Lumina”, și voi sunteți în El. Vedeți? Cum ajungeți în El? Vă atașați de El? Nu. Scuturați? Nu. Botezul în apă? Nu. „Printr-un singur Duh noi suntem botezați într-un singur Trup, care este Trupul lui Cristos.” Și în acel Trup sunt nouă daruri spirituale ce lucrează prin trupul local, biserica locală. Acea este apostolică, dacă am știut cândva despre aceea. Este corect.

Astfel continuăm în Lumină, în Lumină frumoasă,
Ea vine unde stropii de rouă ai harului strălucesc;
Strălucesc peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,

Mulțumesc frate.

Isus, Lumina lumii.

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

"...ci în zilele când al șaptelea înger va suna din trâmbiță ..." Ap. 10:7